

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 11 - LISTOPAD 2014 - CENA 15 Kč

**RALLYCROSSOVÉ
ÚSPĚCHY
ONDŘEJE SMETANY**

3 Výsledky voleb do zastupitelstva

4 Jak napravit bolavá záda

9 Rallycross s Ondřejem Smetanou

10 Přiveze policista Pavel Brožek další medaili?

12 Malá vodní elektrárna v provozu

14 Parkování na Hluboké, šlo by to slušněji?

17 Co se stalo s naší dobou

19 Hlubocké příběhy z historie

22 Sport

23 Kultura

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 11. listopad 2014. Ročník 45.
Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama)
774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter (Růžičková) píše články neoznačené podpisem.
Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač

Sazba: Adam Růžička

Fotografie: Ing. Jan Pirgl

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dřív! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři.
Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn. p -5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Jednou to muselo přijít: ne, nemám pro vás a pro měsíc listopad žádnou svou originální myšlenku, kterou bych vtělila do úvodníku. Ale nezaoufajte.

Mám pro vás deset dobrých rad a sedm zákonů, které opravdu fungují. Nejsou moje, já je neobjevila. Ale vzhledem k tomu, že nejsou nijak reklamní, nic vám nevnučují a nic za ně neutratíte, je možná dobré se nad nimi zamyslet. Jestli náhodou opravdu nejsou dobře míněné. A pravdivé. Už ta první rada s dostatkem tepla a odpočinku mi vyhovuje, a prostě vím, že je správná. A zákony? Tyhle, na rozdíl od českého občanského zákoníku opravdu fungují a jsou vymahatelné.

Deset rad pro zimní období podle čínské medicíny

Západní koncept vitamínů nemá k imunitě žádný vztah.

V chladných měsících bychom si měli především chránit oslabenou energii a posilovat vnitřní teplo.

Základem je vhodná vyvážená strava a dostatek tepla a odpočinku, říká *MUDr. Jozef Luký* z TCM Clinic, jeden z největších odborníků na tradiční čínskou medicínu.

■ **1. Zaměřte se na povrch těla** – nejen na teplé oblečení, ale i péči zevnitř. Tělo je na podzim a v zimě náchylnější k onemocnění, protože jindy expanzivní energie se ukládá k spánku a regeneruje se. Z toho důvodu je třeba dostat energii na povrch a cíleně vytvářet energetické brnění.

■ **2. Vařte zázvor** a vězte, že ty opravdové léčivé účinky se nevypaří. Čiňané vyzorovali, že vařený zázvor má lepší zdravotní účinky, než ten syrový, navzdory tomu, že tento proces ničí některé vitamíny. Ideální je zázvorová voda ze sedmi plátků. Bez medu a citrónu!

■ **3. Když jste nemocní, na citrón zapomeňte.** Kyselost citrónu totiž energii, kterou chceme dostat na povrch, naopak vtahuje dovnitř. Proto po odeznění hlavních příznaků nemoci třeba kašleme. Myslíme si, že na nás vlezlo zase něco jiného, co bychom měli léčit jinak. Podle Čiňanů je to ovšem stále tatáž nemoc a my jsme ji nezvládli.

■ **4. Dopřávejte si teplé snídaně.** Více než na nadměrný vitamínový doping abychom se v zimě měli zaměřit na vytváření vnitřního tepla. Základem jsou teplé snídaně ve formě vývarů a kaší, během dne pak lehce kořeněná jídla.

■ **5. Nezapomínejte na skořici.** Že skořice zahřívá, to je známá věc. Opravdové imunostimulační účinky nemá ovšem kůra, která se běžně prodává, ale pouze větvičky. Ty seženete ve formě léčiva.

■ **6. Čerstvé ovoce a zeleninu jezte v zimě jen výjimečně.** Opravdu to s těmi vitamíny není tak horké, jak se říká. Čerstvé ovoce a zelenina ochlazuje organismus, a to je přesně to, co v zimě nepotřebujeme. Způsobují totiž, že se naše cévy dostatečně neprokrvují a takto nedávají průchod imunitě, když potřebuje vyrazit do boje.

■ **7. Nepotlačujte pocení.** Když se tělo potí, znamená to, že se uzdravuje – vytlačuje energii zanesenou škodlivinami (bakteriemi či viry) na povrch kůže a odtud z organismu ven. Pokud tento

proces potlačíme, aby nám nepřekážel v aktivním životě, koledujeme si o nepříjemné následky v podobě vleklých bronchitid nebo rým.

■ **8. Chraňte si celé tělo, nezapomínejte na ruce.** Zatímco v létě do nás podle Čiňanů vnikají bakterie a viry přes nos a ústa, v zimě je to kůže. Stačí tedy málo ponožek nebo vycházka v mrazu bez rukavic a máme nevíтанou návštěvu.

■ **9. Zchlaďte svou mysl.** Čínská medicína upozorňuje, že v chřipkovém období bychom si měli dát pozor na emoční vypětí. To totiž přehřívá náš systém a když do takového terénu vtrhne chlad, exploduje nemoc i při sebemenším impulsu mnohem silněji.

■ **A na závěr – příliš nepracujte.** Dovolte si více odpočinku. Na podzim se celá příroda připravuje k spánku a i my bychom měli v aktivitách polevit.

Těžko tohle vysvětlíte svému zaměstnavateli, ale pokud to vaše situace aspoň trochu dovolí, odsuňte náročné povinnosti na jaro.

Sedm zákonů, kterými se řídí Vesmír

Ve vesmíru platí mnoho obecně známých zákonů. Kromě nich ale také několik dalších:

■ 1. Zákon prázdnoty

Jestli potřebujete nové boty, vyhodte staré. Jestli potřebujete nové oblečení, vyčistěte svou skříň. Pokud žádáte změnu, musíte dobrovolně opustit stereotypy.

■ 2. Zákon cirkulace

Buďte vždy připravení pustit něco, co vlastníte, abyste dostali to, co si přejete.

■ 3. Zákon představitosti

Nejdřív ze všeho musíte vidět hojnost ve své představitosti. Udělejte popis svého ideálního dne a neukazujte ho nikomu, kromě toho, komu věříte. Ve volném čase si tento popis pročítejte.

■ 4. Zákon tvorby

Člověk může dosáhnout hojnosti skrz energii svého myšlení, intuice a představitosti.

■ 5. Zákon dávání a přijímání

Jestli něco dáváte, tak se to vrací v desetinásobné velikosti. Když dostáváte blaha, dělte se o ně s okolím. Jestli máte dar a nepoužíváte ho, urážíte tím svou božskou přítomnost. Abyste si vážili svých schopností, musíte se o ně dělit. Pokud toto děláte, přitahujete více hojnosti do svého života.

■ 6. Zákon 1/10

Vesmír si vždy vezme svou desetinu. Je to jednoduše zákon vděčnosti zdroje podpory – 10% ze všeho, co máte. Nikdy nevíte, kdy a jakým způsobem se vaše desetina k vám vrátí. Peníze – jednoduché zjevení. Ale také může přijít ve formě usmíření s někým, novým přátelstvím, uzdravením atd.

■ 7. Zákon odpuštění

Jestli máte schopnost a dokážete odpouštět lidem, máte možnost přijímat bohatství. Jestli vaše duše je přeplněná nenávistí, pro lásku tam už místo není. Musíte se zbavit negativních pocitů, které vás šírají a nenechávají žít v hojnosti.

Alena Mitter

Společenská kronika

**Městský úřad Hluboká nad Vltavou
blahopřeje občanům, kteří v měsíci
listopadu 2014 oslaví významná výročí:**

Křiváček Karel	Hluboká
Janátová Marie	Hluboká
Liška Václav	Jeznice
Rozumová Anna	Hluboká
Šimková Marie	Hluboká
Charvátová Marie	Hluboká

V měsíci listopadu oslaví 50 let společného života
»Zlatou svatbu« **manželé Karel a Marie Trčkoví**
z Hluboké nad Vltavou. Do dalších let přejeme
všem dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Kamara Loveday	Hluboká
Chudík Petr	Hluboká
Miranda Camilo	Hluboká
Sladká Anna	Hluboká
Veberová Eleanor	Hluboká
Tomášková Magdaléna	Hluboká
Hubinger Kryštof	Hluboká
Uhrová Johanka	Hluboká

Opustili nás

Čížková Helena	Hluboká
Novotný Jaroslav	Poněšice

Blahopřejeme

Dne 17. listopadu 2014 oslaví
90. let svého života,

paní Marie Janátová

z Hluboké nad Vltavou.
Za všechnu lásku a obětavou péči, kterou
věnovala svým dětem, vnoučatům
a pravnoučatům,
jménem rodiny děkuje dcera Eva.
Do dalších let přejeme hlavně zdraví
a hodně radosti z praprawnoučátek.

Zápis ze schůze cestovního ruchu ze dne 6. 10. 2014

- Ing. Tomáš Jirsa, starosta města Hluboká nad Vltavou, při úvodním slovu seznámil komisi cestovního ruchu s plánovanými novinkami pro rok 2015, mezi které například patří výroba video-vizitky města Hluboká nad Vltavou, příprava na rekonstrukci zimního stadionu, zprovoznění sportovního přístavu Hluboká nad Vltavou či dostavba cyklostezky spojující »budějovickou« cyklostezku s »purkareckou«.
- Ing. Tomáš Jirsa pochválil kulturní a sportovní akce konané v Hluboké nad Vltavou v roce 2014 a přislíbil ještě větší zapojení města do dalších let. Ve zkratce probral s účastníky komise názory zejména na Slavnosti vína, Rybářské slavnosti, Hudební léto, Divadelní léto, letní kino, Muzika pod dubem, MFF Voda, moře, oceány.
- Jan Vlasák spolu s dalšími členy komise upozornil na dlouho neřešený problém Zborovské ulice a navrhl možnosti nápravy. Změna povrchu vozovky, vytvoření edukativních zastavení a aktivit pro děti jsou jen zlomkem z komplexní změny podoby hlavní přístupové cesty k zámku.
- Paní Radka Dědičová znovu apelovala na město Hluboká nad Vltavou na výrobu moderní publikace, která by sloužila k prezentaci města nejen v ČR, ale i na mezinárodních veletrzích. Dle návrhu by se mělo jednat o větší formát vícejazyčné a na obrázky bohaté brožury.

- Komise se shodla na podobě nové tržací mapy a požádala pana Jana Vlasáka o zajištění výroby a následné distribuce. Financování proběhne tradičně z reklam umístěných z druhé strany mapy bez účasti města Hluboká nad Vltavou.
- Pan Vlasák dále ukázal komisi návrhy na nové orientační tabule s nákresem parkovacích ploch. Tabule by měly být instalovány na důležitých příjezdových komunikacích a zajistit tak lepší informovanost motorizovaných návštěvníků. Na základě připomínek pan Vlasák upraví do příští schůze CR vzhled tabulí.
- Zpracování cykloturistických rozcestníků připadalo zástupcům cestovního ruchu nesrozumitelné a poprosilo pana Vlasáka o jeho předání.
- Pan David Šťastný aktualizoval leteckou fotografii sportovního areálu, známou jako »Hluboká v pohybu« a zavázal se k jejímu rozšíření mezi občany.
- Jan Vlasák spolu s Národním památkovým ústavem vytvořil dendrologickou stezku zámeckým parkem. Zatím jde pouze o tištěnou mapu s vysvětlivkami. Návrhy na cedule, jejich výrobu a instalaci jsou v jednání.
- Paní Lucie Jozová obeznámila komisi se svými novými povinnostmi zaměstnance městského úřadu a nabídla svoji pomoc při řešení připomínek, námětů a návrhů týkajících se cestovního ruchu v Hluboké nad Vltavou.
- Komise CR dala opětovný podnět k vytvoření vícejazykových mutací městského informačního portálu www.hluboka.cz.
- Opětovně byl vznesen paní Pudichovou návrh na vytvoření kulturní a školské komise.
- Pan Jan Vlasák dostal za úkol vymyslet zlepšení informačního systému směrovek ve městě.

Volby do zastupitelstva města Hluboká nad Vltavou konané 10. - 11. 10. 2014

VOLEBNÍ STRANA	HLUBOKÁ I.		HLUBOKÁ II.		ZÁMOSTÍ		BAVOROVICE		MUNICE		PURKAREC		KOSTELEČ		HLUBOKÁ CELKEM	
	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%
1 J.TOPKA,NK	143	1,74	109	1,25	86	0,74	4	0,19	8	0,56	0	0,00	2	0,10	352	1,00
2 ODS	1 843	22,37	2 345	26,84	3 229	27,97	597	27,88	395	27,80	128	9,90	118	5,98	8 655	24,49
3 HNHRM	712	8,64	801	9,17	1 116	9,67	140	6,54	143	10,06	89	6,88	151	7,65	3 152	8,92
4 ANO 2014	933	11,33	739	8,46	762	6,60	231	10,79	91	6,40	138	10,67	46	2,33	2 940	8,32
5 HLUBOCKO	703	8,53	747	8,55	931	8,06	205	9,57	94	6,62	139	10,75	617	31,27	3 436	9,72
6 VPM	1 095	13,29	1 231	14,09	1 005	8,71	207	9,67	64	4,50	391	30,24	106	5,37	4 099	11,60
7 ČSSD	820	9,96	595	6,81	878	7,61	112	5,23	178	12,53	142	10,98	76	3,85	2 801	7,92
8 ANO 2011	673	8,17	980	11,22	864	7,48	217	10,14	140	9,85	83	6,42	98	4,97	3 055	8,64
9 KSČM	353	4,29	677	7,75	1 056	9,15	151	7,05	214	15,06	105	8,12	414	20,98	2 970	8,40
10 KDU-ČSL	962	11,68	514	5,88	1 618	14,01	277	12,94	94	6,62	78	6,03	345	17,49	3 888	11,00
PLATNÉ HLASY	8 237		8 738		11 545		2 141		1 421		1 293		1 973		35 348	
ZAPSANÍ VOLEČI	1 029		982		1 241		241		161		175		191		4 020	
VYDANÉ OBÁLKY	480		500		633		117		80		82		98		1 990	
VOLEBNÍ ÚČAST	46,65		50,92		51,01		48,55		49,69		46,86		51,31		49,5	

Zvolení zastupitelé města Hluboká nad Vltavou (získané hlasy) :

Volební strana	mandáty	Zvolení zastupitelé (hlasy)
2 ODS	6	Ing. Tomáš Jirsa (841), MUDr. Ladislav Peší (542), Ing. Pavel Dlouhý (509), Petr Piša dipl.um. (489), Zdeněk Čmejrek (430), Ing. Hana Šťastná (449)
3 HNHRM	2	Karel Vácha (310), Jiří Prokeš (286)
4 ANO 2014	2	Jiří Karváněk (395), Mgr. Petra Karvánková, Ph.D (264)
5 HLUBOCKO	2	MUDr. František Toušek, FESC (441), Valerie Chromá, DiS. (277)
6 VPM	2	Václav Irovský (328), Ing. Karel Běhounek (305)
7 ČSSD	1	Bc. David Šťastný (269)
8 ANO 2011	2	Mgr. Milena Thalerová (204), Jindřich Soukal (198)
9 KSČM	2	Vladimír Salaba (251), Andrea Mádllová (205)
10 KDU-ČSL	2	Aleš Raus (375), Ing. Aleš Raus, Ph.D. (373)

Foto revoluce

V listopadu uteče 25 let od chvíle „sametové“ revoluce.

Ti, co se narodili po ní, jsou pětadvacetiletí. My, co se narodili těsně po ní, jsme o 25 let starší. Všichni jsme bohatší o velký kus života, zkušenosti, snad i radosti.

Pomozte nám vzpomenout na revoluci – jaká byla v Hluboké nad Vltavou? Máte fotografie? Napišete krátký článek? Pošlete do redakce Zpravodaje na Městský úřad (fota vrátíme) nebo na e-mail: alenoviny@volny.cz.

V lednovém čísle pak společně můžeme zavzpomínat. Jaké to bylo, jací jsme byli...

*Děkujeme
redakce*

JAK NAPRAVIT BOLAVÁ ZÁDA

Petra Zelmer nebydlí u nás na Hluboké. Přesto by její profese leckoho mohla zajímat. Pracuje v Budějovicích jako fyzioterapeutka a je ve svém oboru opravdu dobrá. Jednak umí výrazně pomoci lidem, které bolí záda, měli úraz nebo to přehnali se sportem. Specializuje se zejména na problémy spojené se sporty jako golf, tenis, jezdeckví, plavání, atletika, lyžování a samozřejmě i na mnoho dalších. Připravuje preventivní programy pro sportovce, profesionály i laiky, ale i pro ty, kteří se rozhodli se sportem konfrontovat v pozdějším věku. Což je pro naše sportem prokvetlé město jedno plus.

Navíc ji můžete potkat i na našem golfovém hřišti a prozradím, že její handicap je hodně dobrý! A pokud máte koně, nebo psa, který má problém s pohybovým aparátem, pomůže jim také. Za koníky jezdí i hodně daleko. Petra je příjemný upřímný člověk. Ke každému svému »pacientovi« přistupuje individuálně, zakládá si na důvěře a profesionálním přístupem.

Petro, kdy jsi v sobě objevila tu touhu, nebo potřebu pomáhat lidem... a také zvířatům?

Já myslím, že to ve mně bylo odmalička. Zvířata miluju, a vždycky jsem měla tendenci se jim věnovat nějak víc, než je obvyklé. V době, kdy jsem hledala svou profesi tady v Čechách, ještě o fyzioterapii a masážích toho typu, které dnes dělám já, slyšet nebylo. A to nejen pro lidi, a už vůbec ne pro zvířata. Mojí představě o tom, co a jak chci dělat, se nic nepřibližovalo.

Takže já si tu moji představu naplnila, až když jsem vycestovala do zahraničí.

Začalo to v roce 2000 – v Irsku jsem se seznámila s oborem, který naprosto přesně naplnil moji podvědomou představu – jak pomáhat nejen lidem, ale i zvířatům. Potkalo mě tedy velké štěstí, že jsem mohla studovat, pracovat a získávat praxi v Irsku, v Německu a v Itálii. Měla jsem skvělé učitele, kteří mi předali veškeré své know-how v terapeutické oblasti. Přesto se ale stále vzdělávám a snažím se držet krok s nejmodernějšími výzkumy a postupy.

Podle mého jsi pro tuhle profesi stvořená. Zdědila jsi talent a citlivé vnímání pro bolístky lidí a zvířat po někom z vaší rodiny?

Ne, ne. Moji rodiče se naopak vždycky ptali, po kom jsem, nebo čím vlastně jsem... protože jsme žili ve městě a u nás vztah ke zvířatům neměl nikdo, ani můj bratr. Jen já.

Ale u tebe to není jen láska ke zvířatům, tu máme i my ostatní naivní milovníci pejsků a kočiček. Máš dar. A máš ho pevně v rukou a duši. Ty zvládneš jen tak mimochodem při obědě v letní zahrádce restaurace zachránit ptáče vypadlé z hnízda. Odchytíš ho, lžičkou od kafe mu vpravíš vodu do zobáčku – protože je parný den – a zařídíš bezpečné předání přímo vystrašené ptáci mámě. Ostatní jen koukají s otevřenou pusou.

Dnes je mi líto, že si někdy se svým »předurčením« nevíme rady dřív, nevěříme si,

pochybujeme, necháme si domlouvat od okolí – dále radši tu práci, která ti něco přinese. Ale dělat něco, co tě naplňuje, co umíš a po čem toužíš, je důležitější. I když k cíli někdy vede cesta trochu klikatá, a chvíli to trvá. Já musela počkat na dobré náhody a chvíli, kdy už jsem si dokázala sama rozhodnout, co chci.

A jak jsi získala možnost svůj obor vystudovat?

V Irsku jsem viděla, že u koní provádějí pórúrazovou rehabilitaci. To mě naprosto uchvátilo, a chtěla jsem se jí věnovat také. Jenže mi bylo řečeno, že to nejde jen tak. Nejdřív se musím vzdělat a získat diplom v rehabilitaci pro člověka a pak si teprve udělat další odborné kurzy se zaměřením na zvířata. A já tedy hledala cestu. Na universitě v College Cork jsem si našla a vystudovala obor, který mě dovedl dál. Jsem diplomovaný terapeut pooperační a pórúrazové terapie lidí, získala jsem titul I.T.E.C. Ten mě opravňuje používat techniky, které efektivně uvolňují bolest způsobenou úrazem, nadměrným sportováním, špatným životním stylem i vrozenými vadami, a to s dlouhodobým účinkem. Ačkoliv může být bolest chronická, vždy se snažím najít způsob, jak jí ulevit, či alespoň částečně odstranit. Tak můžu pomáhat lidem.

A pak už jsem se zaměřila i na zvířata. Absolvovala jsem další kurzy, kde jsem si prohloubila specializaci pro zvířata – fyzioterapii koní a psů. Obojí studium znamenalo samozřejmě nejen zvládnout teorii, ale taky praxi.

A tys pak měla příležitost učit se praxi pro zvířata u vynikajících odborníků.

Já měla to štěstí, že jsem se dostala na jedno z nejlepších irských pracovišť, kliniku určenou pro závodní koně nejvyšší třídy. Jmenuje se Tower Equine Hospital, v Glanmire, nedaleko Corku. Vede ji skvělý odborník, profesor Dr. John T. Hyde. Tady jsem měla možnost praktikovat pod jeho vedením a poznávat práci dalších špičkových veterinárních odborníků. Stala jsem se operační asistentkou, asistovala při různých operacích a po nich jsem si přebírala své budoucí pacienty, kterým jsem se věnovala při rehabilitaci. Byli to hlavně koně, klinika v Glanmire se jiným zvířatům nevěnovala. Nezáleželo na tom, jaký to je kůň. Prošlo nám pod rukama množství špičkových olympijských koní, ale i těch obyčejných rekreačních koníků. Parkuroví, drezurní, dostihoví koně.

Dr. Hyde byl skvělý učitel, a protože věděl, čím se chci zabývat, dál mě vedl, připravoval a vyučoval, předal mi spoustu vědomostí, které jsem potřebovala. A navíc mi umožnil, abych spolupracovala s příjemným starým pánem, kterého často zval na kliniku – všichni ho oslovovali děda John. Protože on uměl přesně to, co teď dělám já. Předal mi zkušenosti a své učení, které sám převzal od svého tatínka, dědečka a pradědečka, protože jeho předci se tomuhle umění v léčení koní věnovali po generace.

Další jedinečné techniky jsem se naučila na klinice Rehazentrum Steinberg

v Německu, kde mým koučem byl Dr. Matthias Baumann.

Je pravda, že »masáž« od tebe zdaleka nepřipomíná klasiku, na jakou jsme zvyklí. A je pokaždé trochu jiná, zřejmě podle toho, v jakém stavu momentálně tvůj klient je. Víš, že je v tom to správné fyzioterapeutické řemeslo, ale občas mi připadá, že jsi v Irsku, Itálii a Německu převzala tak trochu léčitelské metody, které asi kdekdo převzít neumí. Ty dokážeš svými rukama malé – velké zázraky. Nejen na nás lidech – pořád nechápu, jak ty, malá vzrůstem, dokážeš napravit záda velkému koni.

Ruce jsou totiž při téhle práci nejcitlivějším nástrojem. Můžeš si pomoci i různými pomůckami, ale rukama vnímáš nejvíc a nejvíc jimi také dokážeš předat. Nemyslím si, že pracuji s nadpřirozenými silami. Získávala jsem praxi tím, že jsem s tamějšími specialisty pracovala – s nimi, vedle nich, byli to skvělí odborníci, a já pomalu okukovala, nasávala, přebírala zkušenosti a získávala praxi.

Cítíš něco v rukách, když vyšetřuješ pacienty? Čím ta bolavá místa vnímáš?

Hodně hmatem, vnímám změny, ne, že bych cítila nějaké energie. Ale vnímám, jak je co v těle poskládáno, obrátle jako skládačka, buď je složená dobře, anebo není. A svalovou hmotu také vyhmatáš, je jak má být, anebo cítíš její odlišnosti. To vše se snažím vnímat, rozlišovat rozdíly a snažím se v tom pořád zdokonalovat.

Lišíme se nějak výrazně třeba my línější lidé a sportovci?

Samozřejmě poznám na struktuře svalové hmoty, jestli mám před sebou sportovce, i pohyb těla sportovního typu člověka je trochu jiný... Přirozený pohyb bych samozřejmě lidem doporučila, protože naše tělo je děláno na pohyb. A čím víc ho necháváme bez pohybu, tím hůř. Tělo je živé a dodává si pohybem energii, může se pak dobře vyživit, okysličit, detoxikovat. I vnitřek našeho těla, naše orgány, jsou závislé na přirozeném pohybu.

Když porovnáš svou praxi pro lidi, a tu zvířecí, která je ti bližší?

To se asi nedá úplně srovnávat. Postup je v zásadě podobný, ať pracuješ s člověkem nebo zvířetem. Samozřejmě práci znesnadňuje fakt, že zvíře neumí přesně říct, kde ho bolí.

Ale na práci se zvířaty se mi líbí ta opravdová odezva. Člověk bývá takový – ne zcela objektivní. My máme určité vlastnosti, která zvířata nemají. My lidi svou objektivitu ztrácíme, umíme se tak trochu přetvářovat, předstírat, a tím, jak všechno chceme mít hned a rychle hotové, snažíme se všeobecnému spěchu přizpůsobit i průběh léčby. Kdežto zvíře je opravdové, já udělám svou práci a hned vidím výsledek. Zvíře nepředstírá, že se něco povedlo, když to není pravda. Buď to jde, nebo to nejde. Sice rehabilitace někdy trvá déle než

u člověka, ale pokud se podaří, je efekt trvalejší. My nad tím svým problémem přemýšlíme, kdežto zvíře ne, a dá najevo pouze skutečnost.

Dokážeš tedy ošetřit anatomii celého psa, celého koně a celého člověka?

Nejsou to jen záda, na která se zaměřuji, ale zvládnou jakékoli zranění kloubů, svalů, měkkých tkání, pohybovou disharmonii v těle. Nebývá to záležitost jediného sezení, pokaždé má můj vliv spíš určitý vývoj a navíc – trochu nepopulárně, musí na zlepšení »pacient« i trochu sám pracovat.

Člověk sobě musí pomoci cvičením nebo nápravou špatných stereotypů, a pokud má problém zvíře, musí tomu zvířeti pomoci zapracovat na problému jeho pán. Protože to zvíře neví, jak si pomoci. Určitým způsobem, cviky, šetřením pohybu a námahy, jinak vedeným tréninkem, se dá přispět ke zlepšení pohybového aparátu.

Máš ve svojí zvířecí praxi nějaké výjimečné příběhy, které ti uvízly v hlavě?

Samozřejmě nasbírám příhody, ať už příjemné, nebo ty horší, ve kterých se v léčbě třeba nedostanu až tam, kam bych ráda. Ale je určitě spousta příběhů s dobrým koncem, kdy opravdu pomůžu. Měli jsme třeba případ výborného chovného hřebce, který kvůli bolesti zad nemohl skákat na chovné klisny – oplodňovat je – a to byl problém. Takže to byl důležitý zákrok, který se podařil. Ke spokojenosti chovatelů, hřebce a snad i těch klisen. Bylo by škoda, kvůli »bolavým zádům« přijít o dobrý genetický potenciál a kvalitní potomstvo.

Nebo jsou to »záračné« příběhy vyléčených koní, kteří shazují své jezdce – a když napravíme problém, který měli, ukáže se, že nebyli zlí, nebyli zlomyslní, ale prostě jim něco způsobovalo bolest, a proto se tak chovali. A ve chvíli, kdy se bolest odstraní, jsou z nich skvělí koně a rádi s jezdcem klidně a ochotně spolupracují.

Prostě to jsou problémy, které zvíře samo nevyřeší. Kůň neřekne, nesedej na mně, nejsem v pořádku, mám bolest. Záleží hodně na jezdci, na člověku, aby byl vnímavý a přemýšlel o tom, proč se co děje. Musí si zjistit, jestli je to u zvířete psychický problém, nebo zdravotní. Protože když se nepříjemnost nebo bolest nechá působit dlouho, tak obyčejný fyzický zádrhel proroste až do psychiky a nastane dlouhodobý problém. Skoro bych řekla, že u zvířat je menší problém samotný fyzický úraz, horší bývá psychický dopad, protože z něj se pak zvíře dostává těžce a dlouho. A někdy bezvysledně. Bojí se, strach zůstává, i když problém nebo příčina odezní.

Být vnímavý. Tam se asi máme hodně co učit.

Funguje to i u lidí. Když si zlomíš nohu, i když už ji budeš mít uzdravenou – nebudeš úplně v pohodě. Našlapuješ na ni jinak, bojíš se bolesti, pozoruješ se, změníš pohybové poměry v celém těle, chvíli trvá, než si ověříš, jak máš fungovat. A u koní proces hojení trvá ještě déle. A lidi, protože nemají

trpělivost, na ně chvátají, a ta správná regenerace tam pak chybí.

Proto jsem začala vést semináře, kde lidi učím, aby si uvědomili, co pro zvíře zranění znamená, co pociťuje, jak dlouho to trvá, jak dlouho trvá léčba, regenerace. Jde o to si uvědomit, že člověk, pes, kůň, nebo jakákoli bytost, potřebuje určitý čas k tomu, aby se vrátila do normálu. Zajímavé také je, že i zdravého koně můžeme špatně ovlivnit, pokud na něm sedíme nesprávně, pokřiveně, nefyziologicky. Kůň se pak přizpůsobí naší špatné poloze a sám si negativně ovlivní posazení páteře.

Nevýhoda u koní je ta, že je využíváme vlastně pro ně nepřírozeně. Sedáme na ně, zatěžujeme je různými způsoby, pracujeme s nimi, používáme je tak trochu jako stroje. Ale kůň nebyl přírodou určen k tomu, aby mu někdo hopsal na zádech. Oni intuitivně ví, že jediný, kdo by mu mohl hupsnout na záda, je tygr, nebo vlk – a to znamená hrůzu, smrt, to mají vžitě jako pradávný reflex. Ale my lidi tohle nevnímáme, my si vždycky ze všeho vezmeme jen část poučení a po pravých důvodech nepátráme. Pro nás je kůň na ježdění a hotovo – a nenapadne nás, že díky nám má psychické problémy nebo zablokovanou páteř v oblasti krku nebo pod sedlem.

Myslím, že Česko je zemí kvalitních veterinářů. Ale dbalo, nebo dbá se také na psychiku zvířat?

U těch menších zvířat, pejsků a podobně, nejsme pozadu. Ale právě u koní si myslím, že se zatím nikdo jejich psychikou příliš nezabývá. Koně tady byli odjakživa, ale možnosti a způsoby, jakým se dneska využívají, tady dříve nebyly. Své dělá i tradice přerušena bývalým režimem, ne všichni, kdo se koním věnují, čerpali zkušenosti od svých předchůdců. V metodách tréninků koníků, v těch sportovních záležitostech, jsme pozadu. Ale je důležité, že možnosti vzdělávání tady jsou a hodně lidí se je snaží dohnat.

Poradíš, jak zacházet se zvířaty i po psychické stránce? Čím uvolníš a odreaguješ koně?

Je to o jednání se zvířetem, klid, pohoda, důvěra, nestresovat ho, aby kůň věděl, že může důvěřovat. Způsobů je víc, zvolím podle situace, povahy zvířete. Na živějšího levavého koně musíš jít pomaleji, klidněji, ne hekticky. Někdy při své praxi zjišťuju, že kůň nemá psychický problém se mnou, ani při napravování, ani manipulaci, ale že ten problematický bod je páníček. A to někdy bývá kámen úrazu. Některé zákroky mohou být pro pacienta nepříjemné, třeba i bolestivé. Podobně jako nás někdy rehabilitace taky zabolí. Proto já při léčbě spolupráci s majitelem zvířete potřebuji – a ona nefunguje, pokud nefunguje vztah mezi koněm a jeho člověkem.

Někdy je mi to líto, pokud dotyčný majitel je jaký je, jeho názory mu nevyvrátím, záleží na jeho povaze, a pak tedy občas vidím, že ten problém mezi koněm a pánem bude trvat a já sama o sobě ho napravit nedokážu.

Učit se prostě musí nejen kůň, ale i pán.

Když pak někteří lidi vidí, že to jde a funguje v klidu, přizpůsobí se a dobře to dopadne. Nejhorší je, že je dnes taková doba – doba stresu, výkonu a nedostatku času. Nejsme zvyklí dlouho čekat na nějaké výsledky. Ale určité věci nejdou hned. Když někdo má problém, který trvá rok a půl, a to tělo s tím zápasí, tak náprava nebude zázračná a na počkání. To bude chtít svůj čas a trpělivost.

A někdy se nepodaří stoprocentní úspěch. Musíme mít i určitou smířlivost a pochopení, že něco už nebude dokonalé. Každý úraz s sebou nese traumata, která v těle zůstanou obtisknutá, určitá zjizvení, kost nesroste úplně hladce, zůstanou tam nerovnosti, prasklinky, může nastat kalcifikace a může se stát, že ne hned, ale po určitých letech nastanou nějaké problémy. Pokud si někdo zlomí nohu, neznamená to, že když mu srostla, že jeho tělo bude úplně zdravé jako předtím... ale musíme mít radost z každého pokroku a z těch výsledků, kterých jsme dosáhli.

Proto se ptám lidí, kteří ke mně přijdou, jestli třeba v místě, které je bolí, neměli nějaký úraz. Nemusí to být zlomenina, stačí třeba jen naraženi na kosti, nebo defekt svalu, který se slepí, sroste a začne působit problémy, omezení pohybu, nepříjemnosti, které se rozvinou třeba až po letech.

Jsi teď na vrcholu své praxe a dovednosti, teď už jen budeš využívat ovoce toho, co ses naučila?

Myslím, že ještě nejsem na vrcholu. Já bych řekla, že tahle práce zraje, není definitivní, že praxí, učením, poznáváním, ještě můžu jen získávat. Člověk i zvířata reagují různě, potkávám různé případy, různé spojitosti v těle, různá poučení – a já ve všech těch traumatech poznávám něco nového a ověřuji, jak dělat svou praxi co nejlépe. Takže můj cit v rukou se zlepšuje, a dnes dosahuji některých výsledků rychleji než dřív, protože ze zkušenosti už mám vypracovanou metodiku a cit. Určité pohyby těla a jeho reakce si jakoby promítám, u zvířat i u lidí se ptám, co se stalo, při jakém pohybu došlo k problému, a před očima si vybavím a přehraju filmíček té události. Představím si, co to udělalo se svaly, kostmi a klouby kolem zraněného místa. Jaký pohyb tělo udělalo a jak na něj reagovalo. Někdy to, že bolí někde, neznamená, že problém nastal přímo v tom místě.

Když si pochroumáš kotník, můžou tě ze změny pohybových vzorců začít bolet záda nebo kyčel a podobně. Musím si člověka i zvíře »přečíst«.

Někdy máme tendenci být nejchytřejší – chceme všechno hned umět, vědět, dokázat, vymyslet hned teď. Ale ani krejčí není dokonalý mistr hned po vyučení, člověk dokončí školu a neví nic – je na počátku všeho. Teprve postupem času získává zkušenosti. Což je hezké, ale pro někoho pomalé. Trochu pokory to chce. Jednak se pořád učí – a jednak pochopit, že hojivé procesy v těle neuspěcháš.

Je hezké, pokud tě práce uspokojuje a baví, máš z ní radost a pokud můžeš někomu pomáhat, je ta radost o to větší.

A pokud se dočkáš úspěchu – zjistíš, že tvoje práce je dobrá a pomáhá ostatním – dočkáš se také pochvaly a povzbuzení. To všechno je potvrzení toho, že to děláš dobře, posunuje tě to dál. Vděčnost umí projevit nejen člověk, ale i zvířata. A je velká odměna, když si můžu říct, tak jsme to dokázali! To, že potřebujeme za práci finanční odměnu, to je prostě řád tohoto světa, ale odměna v tom uspokojení a radosti z práce je dílem odměny, o kterou bych nerada přišla.

Nic není zadarmo. To že něco dokážeme, k nám nepřišlo zčista jasna, ani já své zkušenosti nezískala tím, že jsem okolo někoho prošla a jeho vědomosti na mně spadly. Ne, musíš si dlouho hledat, poznávat, vyšlapávat cestičku, je to perně zasloužená dovednost. K masážím používám pouze kvalitní 100% přírodní oleje a také pracuji s produkty tradičních výrobců přípravků pro péči o tělo. Potřebuju odvádět kvalitní práci, která funguje, která se povedla, které rozumím, jinak by mě to nenaplňovalo. Tuhleto lásku k profesi mám ráda i u jiných. Když jdeš koupit boty a věnuje se ti někdo, kdo nad tebou přemýšlí, místo aby ti nasadil první boty, které mu padnou do ruky. A tvrdil, jak ti sluší, zatímco tě budou tlačit.

Můžeme vedle koní a lidí, kterým pomáháš, zmínit ještě tvoji sbírku dalších zvířat? Ty jsi prostě trochu jiný člověk, než jaké jsem dosud poznala, protože zvířata tě milují.

Připomínáš trochu doktora Dolittla, nebo Jiříka ze Zlatovlásky, oba rozuměli řeči zvířat. Ač původem městské děvče, jsi odešla na venkovský statek a s rodinou ses obklopila zvířaty jako psi, kozy, prasátko, slípky, koroptvičky, havran. I na nich se učíš svému řemeslu?

Pro mě je každé zvíře přínosem – jako podle přísloví: kolik jazyků umíš, tolikrát jsi člověkem. Poznávám různé charaktery a vlastnosti zvířat. Jak se dokážou dorozumívát, co všechno se nám snaží naznačit, umí dát najevo co potřebují, a nejen svou mimikou. I když potkáte zvíře, které moc vyjadřovacích schopností nemá, ono to dokáže.

Chce to nehodnotit zvíře z našeho lidského pohledu, nevyvyšovat se tím, že umíme mluvit a oni neumí. Oni se umí vyjadřovat velice dobře, a každý pejsek má mnohem líp přečteného nás, než my jeho. Vlastně jakékoli zvíře o nás toho ví mnohem víc, než my si připouštíme. Je úžasné si to uvědomit, vzájemně si rozumět, umět si to přečíst, dokázat jim vyhovět... A oni pak vyhoví vám. Nezotročovat je. Zvířata mají svou inteligenci, to my jsme oproti nim úplně primitivní – ta jejich přizpůsobivost, co všechno dokážou.

Třeba zase příklad s koňmi: my je učíme něco naprosto nepřirozeného – posadíme se jim na záda – a každý člověk sedí na tom hřbetě jinak. Při ježdění se dávají koni určité pokyny, aby na ně mohl reagovat: klus, zabočit doprava, doleva. A ty pokyny provádí každý člověk taky jinak. Takže, každý jinak sedí, dělá jiné pohyby, má jiné zlozvyky – ale ten kůň během chvilinky zjistí, co tím ten člověk vlastně myslí, pochopí, co se po

něm chce a udělá to. Vždycky obdivuju školní koně, na kterých se vystřídá spousta nováčků, kteří jim drkotají do těch zad a musí jim být strašně nepříjemní – a kůň jejich chyby napraví, je trpělivý a snaží se vyhovět, jak nejlíp může.

Skoro se divím, že tak málo koní nás nakopne a tak málo psů pokouše. Za to všechno, co jim provádíme my lidi. Proto já vždycky bývám na straně koní i psů, protože si uvědomuji, jaké neplechý jim děláme, a jestliže zvíře použije nějakou obranu, je za tím bohužel vždycky nějaká hodně velká chyba ze strany nás lidí.

Vy máte doma dva úžasně koně!

Jsou to rodilí Irové. Valášek, tomu je teď 26 let, byl velice dobrý sportovní kůň, bohužel po zranění už nemohl dělat vysoký sport a byl prodáván jako dobrý učitel. A jelikož jsem takového učitele potřebovala, tak jsme si ho pořídili. To je kůň mého života, charakter, přítel. A je potomek jednoho z nejlepších irských hřebců, takového už nikdy mít nebudu.

Klisničku jsem si brala ze špatných podmínek, byla týraná, té bylo 2,5 roku, když k nám přišla. Ona si polepšila. Ale my s ní máme starosti. Chtěla bych apelovat na to, že když kůň, nebo i jiné zvíře, má jako mladý zdravotní a genetické problémy, není stabilní, pak je opravdu doporučené, nemnožit, nenechat rodit další potomky. Ten kůň bude mít problémy, v určitém věku, po pěti, deseti letech, bude mít problémy. Nese v sobě nějaký otisk. Můžeš se starat jak chceš dobře, stane se z něj díky péči hezký koník, ale je to jako u lidí, jako u štěňat z množení

Foto: Jan Pírgl

– to, co v mládí uděláme špatně, co zanedbáme, ohrozíme, to se bohužel nače a ani velkou péčí pak nedokážeme odstranit následky.

Přesto všechno, že se setkáváš s bolestmi, problémy, je to krásné řemeslo, co máš. Pomáháš, a děláš to dobře. A napadá mě, že člověk by měl poslechnout hlas, který ho k něčemu povolává. Navíc mi připadá krásné, že s tvým mužem sdílíte lásku ke zvířatům společně. Ale zatímco ty umíš koně a psy fyzicky a psychicky napravovat a ulevovat jim, tvůj muž je výborný malíř a umí nádherné realistické – téměř encyklopedické – obrazy ptáků a jiných zvířat. Ty i on zvířata »umíte« – ač každý jinak. Ty je anatomicky vnímáš pod povrchem a tvůj muž jejich vizuální krásu a dokonalost dokáže přenést na plátno. Vy jste se asi hledali, až jste se našli. Možná byste měli vytvořit společnou knihu, s tvými zkušenostmi a Wolfgangovo obrazy.

Něco si občas zapisuju, když mám pocit, že je potřeba udržet nějakou zkušenost nejen v hlavě. Ale v paměti toho mám uloženo nejvíc. A protože nejsem spisovatel, pro mě by bylo psaní těžší. Každý máme dělat to, co umíme, a co nás baví.

Lidi si dokážou koupit koně a dělat s ním parkury, i když ten koník k parkuru vůbec není. I když on by mnohem líp dělal něco jiného a bavilo by ho to a byl by šťastný. Ale páníčci ho budou používat k čemu si předsevzali, a najednou jsou z toho všichni nešťastní a zničení. Kůň i oni. Prostě kůň nedělá to, co oni si nalinkovali. Je důležité si zvolit nejen správného koně

pro správný druh sportu, ale i správnou povahu toho koně. Z pohledu čínské medicíny, když si člověk ve znamení ohně vezme zvíře ve znamení ohně, tak si prostě nebudou vycházet vstříc, nebudou moci být spokojeni.

Samozřejmě jsme lidé omylní a je těžké vyvážit to správné, co potřebujeme. Někdy to náhodou vyjde, že člověka melancholického nastartuje temperamentní, veselý pes, ale někdy to naopak může být na závalu a je potřeba si vybrat psa podobnějšího naší povaze. A na to se někdy nedbá, my nerozumíme sami sobě, natož abychom pochopili, jaké kvality máme hledat u svého psa. Umět si najít vhodné plemeno k sobě je důležité, protože jinak z toho nebudeme mít ten dobrý zážitek, který potřebujeme my od zvířete a zvíře od nás. Pokud ho nechceme mít jen jako ozdobu. A to platí jak u psa, tak u koně, kočky nebo papouška – pokud chceme něčeho dosáhnout, nějak se obohatit, jak sami sebe, tak to zvíře, tak k sobě musíme najít tvora, který k nám bude patřit.

Když srovnáš Irsko, kde jsi dlouho pobývala – s Českem, jako zemí, kde má skoro každý doma nějakého zvířecího mazlíčka, jak to dopadne? Mají Irové zvířata rádi, a jaký je to vztah? Přirozenější než u nás?

My se tam stěhovali v roce 2000, tedy v době, kdy ještě nenastaly takové ekonomické změny, které pak trochu měnily celou Evropu. Ještě jsme přišli do takové »staré« doby, která na mě působila úžasně. A bylo smutné sledovat, jak se to tam mění. Já se pohybovala spíš na venkově, kde byl hezký pomalejší

styl života a krásná krajina. Tehdy dřív tam psy, i koně, brali spíš jako pracovní zvířata, ale hezky se k nim chovali, nebylo to zneužívání nebo trápení zvířat. Irové se i k těm zvířatům, které používají k nějaké službě pro člověka, chovají slušně. Ale samozřejmě tou změnou, novou dobou, tam přišly taky módní vlny, třeba mít určitého pejska nějaké módní rasy. Na začátku jsem tam neviděla tolik ras, jako pak později po těch pěti a více letech.

Porovnáš irskou povahu a naši českou? Mají Irové opravdu divoký temperament?

Já toho mám na porovnání evropských povah víc. Deset let jsme žili v Itálii, sedm v Irsku, za muže mám Němce, já jsem Češka, to je na sociologický průzkum. Povahy lidí v těch zemích jsou opravdu rozdílné a zajímavé. Mně osobně vyhovuje spíš italský způsob života, takový ten otevřený a temperamentní styl.

V Itálii jsme žili v oblasti Ligurie, což je docela uzavřená oblast – je to velice krásná část Itálie na pobřeží Ligurského moře, uzavřená Alpami. Liguřani mají povahu, která mi svým způsobem tak trochu připomínala tu irskou, jsou hrdější, mají charakter, jsou samostatnější, i když jsou otevření a chovají se i k cizincům velice přátelsky. A když někoho přijmou, tak ho přijmou, navždycky, nejsou falešní.

Evropa je příjemná v tom, že jedeš tři hodiny na tu či jinou stranu, a najdeš jinou řeč, jinou krajinu, jiné zvyky, je to pestré a je to krásné poznávat. Všude, kde jsem byla, jsem se mezi lidmi cítila velice dobře. Přátelsky přijatá.

Foto: Jan Pírgl

Rallycross

Talentovaný a cílevědomý Jihočech si zamiloval rallycross a letos se mu v něm obzvláště dařilo. Nejvíce ve Švédsku, kde zabodoval před 35 000 diváků, a Švédové si blondatého mladého muže zamilovali také. Po úspěšné sezóně se tým LS Racing chystá na tradiční zimní práci na technickém zázemí. Ondřej Smetana prožil v ME třídy Super 1600 dobrý rok – a věříme, že další úspěšné budou následovat.

A odkud že ten šikovný tým a dobrý jezdec vlastně je? Přece od nás z Hluboké.

Ondřeji, pamatujete si na své první autíčko, které ve vás probudilo »závodnické sklony«?

To úplně nepamatuju. Jako malej jsem měl spíš motorky, pak jsme s bráchou jeden rok závodili na motokárách a pak už přišel rallycross.

Kdy a na čem jste pak začal doopravdy závodit? Tuším, že už jste závodil na soutěžním okruhu a přitom ještě neměl řidičák, protože vám nebylo 18 let. Je to tak?

Ano, to je pravda. Když pomínu ty zmíněné motokáry, tak první závod v rallycrossu

jsem jel v roce 2007 – to mi bylo 17. Měli jsme tenkrát pronajatý Peugeot 306. O rok později jsem už dojel třetí v Mistrovství Evropy v Divizi 2 s Hondou TypeR.

Kde jste letos všude startoval a jaké úspěchy vybojoval?

Jeli jsme celý evropský šampionát, takže napříč kontinentem od Portugalska až po Norsko. Celkově jsme v Evropě skončili na 5. místě. Největší úspěch bylo jednoznačně 2. místo ve Švédsku, což je nejprestižnější závod sezóny. Měli jsme našlápnuto na vítězství, ale rána od ruského závodníka mne poslala na chvíli mimo trať a odsunula až na místo druhé. Ruští závodníci si obecně často pletou rallycross s demoličním derby, a bohužel musím konstatovat, že většina jejich ataků zůstává od sportovních komisařů nepotrestána.

Předpokládám, že závodník, který jezdí rallycross, v tom nejede sám. Můžete nám představit váš tým?

Na přípravě auta pracují dva mechanici (Martin Pletka a Jarek Pšikal) a na závody pak jezdí ještě třetí (Pepa Faltýn). Krom toho s námi ještě jezdí děda, který má na starosti zásobování. O přihlášky, administrativu a obecně chod týmů, se stará táta. Jinak letos nám přibyl nový člen týmu – dcera Sára,

která s mojí přítelkyní Blankou už jezdí na závody také. Poprvé byla ve dvou měsících ve Švédsku, a i když jí jsou závody ještě ukradené, jsem rád, když jsou tam holky se mnou.

Je tatínek víc váš vzor, autorita, parťák nebo přítel?

S rodiči jsem měl vždycky kamarádský vztah, takže asi nejvíce přítel.

Kolik dobrých českých jezdců rallycrossu naše republika má? Kolik se jich účastní například mistrovství Evropy?

On je potřeba nejen dobrý jezdec, ale i dobré auto, takže si netroufám říct, kolik jezdců je u nás dobrých. Historicky jsme ale v rallycrossu byli jako Češi poměrně úspěšní. Posledních pár let se nám ale příliš nedařilo, takže je na čase to zas vrátit. Letos jsme kompletní Evropu z Čechů jeli jen dva, na jednotlivé závody pak občas přijel někdo další.

Ve které zemi Evropy je rallycross nejvíce populární?

Jednoznačně na severu – Norsko, Švédsko a pak Francie. V těchto státech je vždy neuvěřitelná atmosféra, desetitisíce diváků a na sportovních kanálech běží celý víkend přímý přenos ze závodů.

Foto: Jan Pírgl

Jaké značky je vaše závodní auto a jak to v tomhle sportu funguje? Vy si ho musíte s týmem sám »postavit«?

Jedeme s Fordem Fiesta Super 1600. Auto lze samozřejmě koupit postavené nebo i pronajmout. Nicméně my ho stavíme sami, máme teď za sebou tři roky vývoje a nyní plně konkurenceschopné auto. Ze sériové Fiesta tam ale prakticky zbyla jen část skeletu a střecha.

Jaké máte další závodnické sny?

Tak určitě postup do nejvyšší divize Supercar. Ale to už je trochu jiná liga, co se peněz týká, na to budeme potřebovat silného partnera. Ale sny jsou rozhodně proto, aby se realizovaly :-)

Jaké vlastnosti musí mít závodník rallycrossu?

Jestli čekáte supermana s vyhraněnými vlastnostmi, který tráví život v posilovně,

tak vás ujišťuji, že napříč startovním polem najdete jezdce od flegmatiků až po choleriky a různých postav i váhových kategorií, *usmívá se Ondřej Smetana*.

Ale vážně: Je to určitě více o talentu než o fyzické přípravě, i když odjet závod ve čtyřicetistupňovém vedru není úplně legrace. Hodně důležitá je i duševní pohoda, nervy na startovní čáře umí nadělat mnoho nepříjemností. Takže klid a absolutní soustředění při závodě je základem dobrého výsledku.

Jaký řidič jste »v civilu«? Co říkáte na dnešní brutální příhody řidičů na našich silnicích?

No, nedá se říct že bych byl ctnostný řidič a jezdil jen podle předpisů. Na druhé straně, i když jedu rychle, jedu ohleduplně k ostatním a tak, abych své okolí neohrožoval. Co se týká »brutálních příhod« jak vy říkáte, pramení to podle mne z nálady, která dnes ve společnosti panuje: obecně malé tolerance a naopak velké agresivity mezi lidmi. Dopravní provoz je jen jedno z míst, kde tyto věci vyplouvají na povrch a mnohdy končí dopravními nehodami.

Kdo vám ve vaší kariéře nejvíc pomáhá? Podporuje vás město Hluboká nebo jste získal zdejšího sponzora?

Jednoznačně rodina. S tátou jsme celý závodní tým a celé zázemí vybudovali od nuly a nebylo to jednoduché. Město Hluboká mi nijak nepomáhá, ale pravda je, že jsem ani o nic nežádal. Sponzory nějaké máme, největším je Sporthotel Barborka, ten ale také patří rodině. Potřebovali bychom jako partnera velkou společnost s obchodními zájmy v celé Evropě, pro kterou by bylo zajímavé dělat si reklamu v zahraničí. Zvlášť ve státech, které jsem jmenoval, je dopad této reklamy hodně velký. Jen ve Francii jsme rozdali několik tisíc podpisových karet, na kterých jsou sponzoři samozřejmě uvedeni. Silný partner by nám umožnil přejít do seriálu Mistrovství světa v divizi Supercar, což je náš cíl.

Foto: Jan Pírgl

Pavel Brožek

Náš nejurostlejší a nejsvalnatější městský strážník, Pavel Brožek, který Hlubokou reprezentuje doma i ve světě, se chystá pokořit další metu. Začátkem listopadu odlétá do Toronta na světové mistrovství soutěže v naturální kulturistice. Letošní rok byl pro Pavla náročný, nicméně Pavel je bojovník se silnou vůlí. Zeptali jsme se ho, co ho v Torontu čeká a jaké plány má do příštího roku.

Rok jsme o tobě a soutěžích v naturální kulturistice neslyšeli.

To je pravda, dal jsem si zhruba roční přestávku. Jednak jsem si chtěl odpočinout, jednak jsem

měl trochu jiné ambice. Na jaře jsem se účastnil výběrového řízení na ředitele PMH na Hluboké, kde jsem sice byl úspěšný, ale vzápětí se všechno tak trochu otočilo. Zhoršil se zdravotní stav mé maminky, je potřeba o ni pečovat, a rodinné důvody nakonec pro mě byly důležitější. Díky pochopení města jsem zůstal v roli městského strážníka, nadále studuji vysokou školu, nadále trénuji a posiluji a také jsem změnil své členství ve sportovní federaci, pod kterou nyní startuji na soutěžích.

Dá se tedy říct, že jsi prožil rok náročný na rozhodování a psychiku.

Některá rozhodnutí dají člověku zabrat, jiná tak nějak vyplnou ze situace. Můj přechod od

české pod kanadskou federaci UFE vyplynul z určitých pocitů, a také proto, že nabídka z Kanady je korektní, sami mě oslovili, a já přijal. Zaručuje mi svobodu, mohu vyjet soutěžit kamkoli do světa, a přesto reprezentuji Českou republiku, ke svým členům mají velmi slušný přístup. Už jsem to zkusil na mistrovství Evropy v Birminghamu. Tím, že mám titul mistra světa naturální kulturistiky, jsem se na dobrou pozici v jejich federaci už nemusel probíjovat přes jejich soutěže, navíc mi umožnili, že se mnou může v některých soutěžích získat účast také syn a manželka. Moje žena získala krásné 7. místo v kat. Bikini fitness na Mistrovství Evropy, cvičení ji pořád baví, udržuje se – a je dobrá, i vzhledem k tomu, že ve svých 43 letech

soutěží mezi mladounkými děvčaty, a přesto se umísťuje na předních příčkách. Navíc získává body i ocenění i jako »nejstarší« účastnice.

Syn Patrik zase soutěží v kategorii Sport model, kde na Mistrovství Evropy byl 5. ve své kategorii, těsně o necelý bod za 4. místem, ten zase boduje jako nejmladší. Je spokojený, získává už i body, které by ho mohly časem dovést k soutěžím na Mistrovství Světa.

Takže jsi svou vášní k naturální kulturistice nakazil značnou část rodiny.

Ano, nejen manželka a nejstarší syn Patrik, ale cvičí i náš sedmnáctiletý prostřední syn. Sice ještě nezávodí, ale vypracoval si velice dobrou postavu a těší se, že za rok za dva se pustí do soutěží.

A mně se letos začátkem léta podařilo úspěšně zvítězit v kategorii Open, to jsou vlastně mladí borci od 21 do 40 let, a také v kategorii Masters – to jsou muži nad 40 let. Takže jsem dvojnásobný vítěz mistrovství Evropy, což považuji za slušný úspěch. Je mi 44 let, a když soutěžím v těch mladších kategoriích, vlastně si přidávám handicap. Očekává se, že ti mladší muži by měli být lepší než závodník nad 40 let. O to víc úspěch potěší, když se mi je podaří porazit.

V jakém věku je v tomhle sportu muž na vrcholu?

Počítá se, že ideální věk pro naturální kulturistiku, pro vypracování nejlepší formy, je 30 – 35 let. I když kupodivu, já to mám trochu jinak, až stárnu – cítím se naopak každý rok v lepší a lepší formě, *usmívá se sympatický sportovec Pavel Brožek*. Letos jsem dostal nabídku účasti na mistrovství světa v Torontu, poletím do Kanady. Koná se 9. listopadu. A protože 27. září se konalo mistrovství v Birminghamu, kde jsem byl v dobré formě, získal jsem ještě 6 týdnů na přípravu do finále. Tam už je to řešeno tak, že kategorie je jenom jedna, bez rozdílu věku, výšky, váhy, takže konkurence bude velká. Jezdí tam jenom ti, kteří se umístili do třetích míst na soutěžích v Americe, Kanadě, Evropě. Těhle soutěží se říká kategorie Elite, pro ty nejlepší, naproti kategorii Open, která je otevřena pro kvalifikaci do světových soutěží.

Do Toronta se pilně a s nasazením chystám – a vypadá to zatím na nejlepší soutěž z těch, kterých jsem se kdy účastnil.

Změnil jsi nějak svůj přístup k tréninkové přípravě?

Ano. Začal jsem víc trénovat, dvojfázově, a dietu – spíše změnu jídelníčku – držím časově dřív, než u mě bylo obvyklé. Piluju formu půl roku před soutěží. Chodím cvičit do fitness hotelu Štekl, opravdu pravidelně a také v časech mimo klasickou otevírací dobu. Jsou velice vstřícní, že mi takto pomáhají, a nejlépe bych chtěl poděkovat paní ředitelce Renatě Suchomelové. Snažím se poradit i ostatním cvičencům, kteří na Štekl

chodí cvičit, a mám radost, když moje pomoc má smysl a vidím, že místní mladí kluky i ženy od rodin z Hluboké cvičení baví. Cvičím prakticky 4 hodiny denně, trénuji i v Budějovicích. Trénuji sám sebe, můj osvědčený systém jsem si vypracoval sám, trenéra nepotřebuji, všechno dělám podle svých zkušeností a znalostí. Často společně trénujeme se synem Patrikem. Takže i za ty intenzivní chvíle s ním prožité při sportu jsem hodně rád.

Jak zajistíš své starty na soutěžích finančně?

Některé si platím sám, jako tomu bylo v Birminghamu. Účast na soutěži v Kanadě mi pomůže uhradit z menší části město Hluboká a z velké části pan ing. Pavel Dlouhý, a za tu pomoc jsem velice rád. Soutěž proběhne 9. listopadu, 7. přiletím. Budu tam sám, sám budu i bydlet, což s sebou nese malý problém. My závodníci se před soutěží potřebujeme natříť tělovou barvou, která zvýrazňuje svaly. A já nebudu mít nikoho, kdo by mě natřel na zádech – takže to vypadá, že se budu muset nějak domluvit s personálem a snad mě dobře pochopí a najdu ochotné ruce. I když to bude asi zvláštní prosba, *usmívá se Pavel Brožek*.

Časový posun při cestě přes oceán ti nevádí?

Šest hodin zpátky mi nevádí, to snáším dobře. Opačným směrem je to horší, až se vrátím, asi mě to trochu odrovná, ale to už nebude problém.

A tvé další plány?

Musím absolvovat v prosinci tzv. Prolongace, které musím dělat, abych si opět obnovil odbornost Městského strážníka. Ano, každý městský policista je musí pravidelně po třech letech opakovat, mě vycházejí na prosinec, takže jsem rád, že se mi nezkrčí s dokončením školy. Zkouška se skládá z odborného testu a ústní zkoušky. Týden se budu připravovat na tyto zkoušky v prolungačním kurzu v Českých Budějovicích.

V letošním školním roce dokončuji bakalářské studium VŠ, čekají mě státnice. Zatím postupuji dobře – bez ztráty kytičky, ale když v červnu budou opět policejní hry v Americe (jsou jednou za dva roky a minule jsem se úspěšně účastnil), zřejmě letos nepojedu, jelikož obojí asi nestihnou. Přednost dostane škola. Ale rád bych zkusil příští podzim Mistrovství Evropy v Paříži a pak možná Mistrovství světa v USA.

Pavle, budeme držet palce nejen k úspěchu v Kanadě, ale také k úspěšné promoci na Jihočeské univerzitě. Hezké je, že letos končí vysokou školu i tvůj syn Patrik, takže je možné, že pokud to oba zvládnete v termínu, odpromujete společně – to bude mít manželka dvojnásobnou radost.

Patrik studuje na pedagogické fakultě, já také – na katedře Výchovy ke zdraví, kde je hodně předmětů týkajících se sportu, biologie, psychologie a pedagogiky, což jsou všechno předměty, které mě zajímají. Bylo by hezké, kdyby nám to vyšlo.

Konstatujeme tedy, že jsi prožil zajímavý rok, náročný, hodně zlomový, ale že tvé aktivity zdaleka nekončí.

Nepotřebuji mít život jako americký film, aby se všechno dařilo a abych byl hvězda. Sport mě vždycky bavil a rád mu věnuji maximum, ale jsou věci, které jsou důležitější. Každého asi potkává čas rozhodování, kariéra, rodina, změna zaměstnání... radši se s čistým svědomím věnuji nemocné mamince, rozdělíme si v rodině služby, střídáme se. Byl to náročný rok, nicméně člověk nikdy dopředu neví, které to rozhodnutí je opravdu životně důležité. Někdy i změna, kterou považujeme za horší řešení se nakonec ukáže pro náš osud jako ta dobrá.

Foto: Rodinný archiv

Malá vodní elektrárna už pilně vyrábí elektrický proud

Motto: „Vážení občané, vzácní hosté, s elektrinou je to prosté: od pantáty vedou dráty do žárovky nade vraty.“

V říjnu byla slavnostně uvedena do provozu malá vodní elektrárna u mostu do Zámostí. Po rok trvající rekonstrukci, které předcházela delší příprava, se na odpoledním setkání setkali nejen majitelé elektrárny, výrobce turbíny, fandové vodní techniky, zástupci města a tisku, ti, co jeli okolo na kole, zkrátka všichni ti, kterým tohle technické dílo udělalo radost.

Tlumený hukot Kaplanovy turbíny zvěstuje pilnou výrobu elektrické energie proudící do místní elektrické sítě díky síle vody naší řeky Vltavy. Což vtipně okomentoval spolumajitel a projektant Ing. Stach slovy klasiků Svěráka a Uhlíře citátem z písničky Elektrický valčík.

Písnička o dřevních dobách elektrifikace menších obcí je roztomilá, nicméně na elektrický proud v našich domácnostech a jinde jsme si už dávno zvykli jako na věc naprosto samozřejmou. Jak to ale funguje v praxi? Roční výkon malé vodní elektrárny by měl být okolo 1,3 milionu až 1,4 milionu kilowatthodin. Tím, že je připojena do lokální sítě, jsou prvními zákazníci domy okolo elektrárny, nicméně protože energii koneční odběratelé dostávají ze sítě E.ON, ten ji od majitelů MVE nakupuje.

Pánové inženýři Eduard Stach a Karel Kraus a další odborníci z firmy HydroCon, a. s. představili své dílo při slavnostním zahájení i laickým obdivovatelům. Turbinu dodala firma Mavel, a. s., což je český výrobce, sídlící v Benešově u Prahy. Svůj výrobek tak na Hluboké mohou ukazovat svým potenciálními zákazníkům z celého světa, a prezentovat provoz turbíny a elektrárny kdykoli v budoucnu. Na Hluboké byla instalována turbína 1,45 m v průměru, bere od 6,5 m³ do maximálně 10,5 m³ vody za vteřinu a má instalovaný výkon 300 kW.

Nová vodní elektrárna však své vlastníky ještě řadu let neuživí, nejdřív si musí vydělat na své pořízení. A vstupní investice nebyla malá. Investor musel v roce 2009 nejdřív koupit špatně fungující předchozí malou vodní elektrárnu, opravenou po zničující povodni, koupit i pozemky, pak ji zbourat, postavit a vystavět zcela novou. Elektrárna není náročná na obsluhu, běží v automatickém režimu. To znamená, že nepotřebuje trvalou obsluhu, ale je dálkově monitorovaná 24 hodin denně. Na vstupu má vlastní čistící stroj, který se stará třeba o odstranění padajícího listí před vtokem vody z náhonu na turbínu.

Povodně nepodceňujeme, *přiznal obezřetnost projektant.* Budova je vodotěsný betonový monolit, do kterého by se voda neměla dostat. A otvory, co tam musí být, jsou ochráněné do výšky dva metry nad úroveň okolního terénu, což by mělo být 30 centimetrů nad úroveň povodně 2002. Vchod má při záplavách ochránit protipovodňová stěna, stejná, jako se využívá třeba v Praze, *popisuje Ing. Karel Kraus.*

Smyslem slavnostního otevření bylo užít si příjemnou společnou chvíli a radost z otevření dobrého technického díla. Investoři poděkovali návštěvníkům, kteří se sešli v hojném počtu. Smyslem setkání bylo, aby se na břehu řeky sešli všichni ti, kdo nějakým způsobem přispěli k tomu, že se dílo podařilo a elektrárna byla spuštěna. Těm všem patří poděkování. Po celou dobu realizace se firma setkávala pouze s pozitivní podporou, a to

jak ze strany státních orgánů, města, dodavatelů – díky tomu vše proběhlo bez závažnějších problémů. Za tuto podporu jsou všichni vděční.

Firma HydroCon, a. s. pracuje spíše s filosofií nadšených technických fanoušků. Nepřišla na Hlubokou proto, aby hlavně vydělala peníze, ale vynasnažila se, aby elektrárnička zapadla do místního prostředí a přinesla městu další pozitivní prvek vody a energie. Bez všech těch dobrých náhod a spolupráce, bez dobře udělané práce, by elektrárna nestála a rozhodně bychom tady nestáli s úsměvem na tváři my – to si myslí investoři.

Starosta města Tomáš Jirsa podotkl, že město stavbu privátní malé vodní elektrárny od začátku podporovalo. Myslí si, že je to zajímavé technické dílo. Navíc šetrné k přírodě, protože z vodní elektrárny je elektrina nejčistší a nejideálnější. Řeka stejně teče kolem a její energii tu využívali po staletí už naši předkové ve vodním mlýně. Mlýn byl za minulého režimu krátce před rokem 1989 v rámci rekonstrukce města zbourán. Škoda ho. Škoda celého rázu tehdejšího Podskalí.

Tomáš Jirsa pogratuloval firmě k malé – respektive z jeho pohledu velké – vodní elektrárně. Když se mně novináři ptali, co z toho Hluboká má, řekl jsem: Máme z toho to, že jsme prodali pozemky. Ale hlavně máme dobrý pocit, podpořili jsme dobrou práci, krásný technický projekt, pracuje u nás výkonná turbína a máme radost, že takový projekt byl v Hluboké realizován.

A jako třeshinka na dortu se jeví další dobrá zpráva: po jednání s památkáři firma HydroCon, a. s. opraví i trkač u plovárny, vzácnou hlubockou technickou památku – a její po povodních zbídačelý stav funkčně ošetří.

Malá vodní elektrárna by měla být v bezproblémovém provozu dalších 50 let, takže zřejmě mnohé z nás přežije. Technologie je chráněna před povodní i dalšími špatnými vlivy a pozor, díky ní a dalším opatřením v okolí, je proti velké vodě chráněna i oblast Hamru, která má s vodou své špatné zkušenosti. Přejme tedy krásně modře natřené a naleštěné příjemně vrtné turbíně krásný, bezporuchový a dlouhý technický život, ať vyrobí spoustu elektrického proudu. A ať my lidé ho využijeme v dobrém – ke svícení, produkci tepla či pohody.

Foto: Jan Pírgl

Malých vodních elektráren přibývá, ale pomalu

Energie vody, resp. vodních toků, byla středem zájmu lidí odnepaměti. Využití vodní energie má u nás dlouhou tradici. Jak na tom jsou malá vodní díla dnes? Vyplatí se je obnovovat, či stavět, a jaká bude jejich budoucnost?

Řeky pro prapředky představovaly jednak dopravní trasy, jednak se jejich energie (potenciální a kinetická) využívala pro pohon vodních kol, která pak šetřila námahou lidskou nebo zvířecí práci. Ještě v roce 1930 bylo v tehdejší Československu evidováno téměř 17 tisíc elektráren, mlýnů a dalších zařízení

využívajících vodní energii. V padesátých letech minulého století byla většina z nich cíleně zlikvidována. Počátkem osmdesátých let 20. století bylo v ČR pouze asi 135 malých vodních elektráren (MVE), během deseti let vzrostl tento počet zhruba na 900.

S malými elektrárnami se počítá

V současné době je v ČR evidováno 1572 malých vodních elektráren s výkonem od 1 kW do 10 MW. Celkový instalovaný výkon dosahuje hodnoty 348 MW (zdroj: ERÚ), ročně MVE vyrobí okolo jedné terawatthodiny elektrické energie.

Malé vodní elektrárny se na výrobě všech obnovitelných zdrojů, tedy větrných, solárních a vodních elektráren a bioplynových stanic, podílejí zhruba jedním procentem.

V loňském roce vyrobily naše malé vodní elektrárny 1089942 MWh (1090 MWh) a na celkové výrobě všech obnovitelných zdrojů (9645973 Wh) se podílely asi 11 %, na celkové výrobě elektřiny pak více než jedním procentem. S MVE se v energetickém mixu ČR počítá i nadále.

»V roce 2020 se předpokládá, že malé vodní elektrárny vyrobí celkem 1420 GWh elektřiny, na celkové výrobě elektřiny ze všech zdrojů se tak budou podílet hodnotou 1,72 %,« uvedla Helena Petříková z tiskového oddělení MPO ČR.

Voda je považována za obnovitelný zdroj. Jako takový může přispívat k plnění indikativního unijního cíle dosažení dvacetiprocentního podílu OZE na hrubé domácí spotřebě v roce 2020. Zatímco Evropská unie považuje za malé vodní elektrárny zařízení do výkonu 5 MW, v ČR se za malou vodní elektrárnu (MVE) považují zařízení s výkonem do 10 MW včetně. Podle informací MPO ČR je Česká republika ve využívání malé vody na 11. místě, měřeno velikostí instalovaného výkonu (348 MW). Nejvíce instalovaného výkonu v MVE je v Itálii – 2905 MW, dále ve Francii (2025 MW) a Španělsku (1942 MW), naopak nejméně ho je v Estonsku – pouhých osm megawattů. Například Slovensko má instalováno v MVE 102 MW, Polsko 273 MW, Maďarsko 15 MW. Celkový instalovaný výkon v EU v roce 2012 dosáhl hodnoty 13928 MW.

ČVUT, Kateřina Kamenická (kráceno)

Výhody: Dlouhá životnost a malá údržba

Malé vodní elektrárny se vyznačují podstatně delší životností, než je doba návratnosti investic na výstavbu. Vodní elektrárnu lze provozovat za předpokladu dobrého servisu a průběžných modernizací po desítky let. Důkazem je MVE Čenkovy Pila, která před dvěma lety oslavila 100 let od chvíle, kdy začala dodávat elektřinu pro město Kašperské Hory.

»Mezi výhody malých vodních elektráren patří určitě jejich plošné rozložení na většině území ČR, což přináší jednoznačná pozitiva i pro elektrizační soustavu. Část vyrobené energie je totiž okamžitě spotřebovávána v místě výroby, a tak dochází k eliminaci ztrát při jejím přenosu na dlouhé vzdálenosti.

Dalšími podstatnými výhodami jsou nulové emise a odpady, nezávislost na zásobování palivy a nepříliš náročná údržba. Ve srovnání s fotovoltaickými nebo větrnými elektrárnami nejsou změny výroby v závislosti na výkyvech klimatu okamžité a energetická soustava má větší prostor na přípravu nezbytných opatření,« uvádí Martin Schreier, mluvčí pro obnovitelné zdroje z útvaru mediální komunikace Skupiny ČEZ. Ta vlastní 25 malých vodních elektráren o celkovém instalovaném výkonu 66,3 MW, jež ročně vyrobí více než 200 GWh elektřiny.

Proběhla rekonstrukce Jabloňové ulice v Zámostí

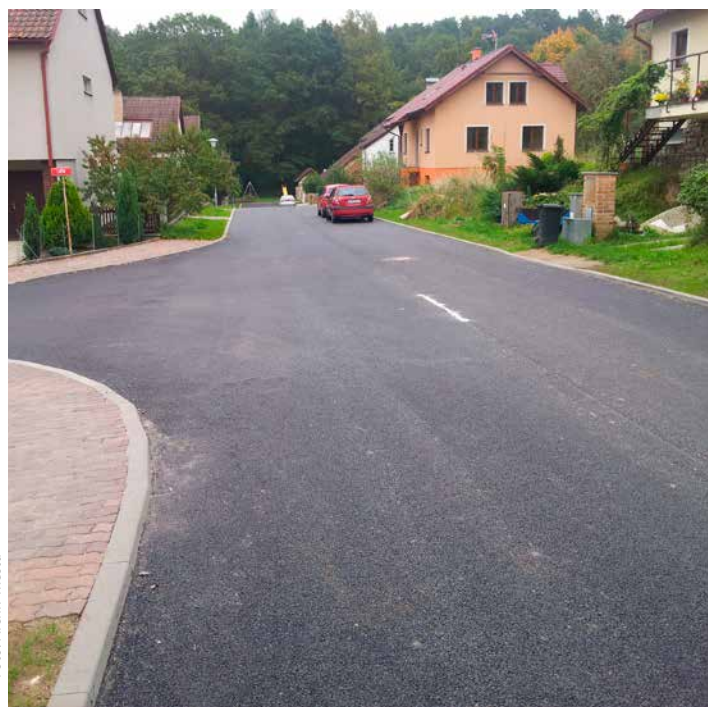

Foto: Archiv města

Jabloňová ulice v Hluboké nad Vltavou se dočkala rekonstrukce. Komunikace, která se nachází v části města Zámostí na severním svahu v lokalitě zvané Pod Barborkou a přímo navazuje na místní komunikaci vedoucí ke Sporthotelu Barborka, zajistí nejen snadnější a bezpečnější průjezd, ale poskytne i nová parkovací místa. Komunikace byla zrekonstruována v délce 155 metrů.

»Ulice Jabloňová se v posledních letech nacházela ve velmi špatném technickém stavu. Projíždějící vozidla způsobovala kvůli deformovanému a nerovnému povrchu vysokou prašnost a nadměrně zatěžovala okolí hlukem,« popsal situaci Jan Šmidmayer, předseda výběrové komise Místní akční skupiny Hlubocko – Lišovsko, která na akci přispěla dotací ve výši 408 832 Kč. Položením nového asfaltu

se zlepšila plynulost provozu na této komunikaci, což ocení nejen obyvatelé bytové zástavby v této lokalitě, ale i návštěvníci Sporthotelu Barborka. Kromě snížení hlučnosti a prašnosti došlo rovněž ke zlepšení bezpečnosti silničního provozu při užívání komunikace. Ulice Jabloňová byla jednou z posledních nezrekonstruovaných komunikací v této oblasti.

V rámci projektu byly osazeny nové silniční obrubníky, byly doplněny podkladní vrstvy a nakonec byl položen nový povrch z asfaltového betonu. Návštěvníci Sporthotelu Barborka mají nyní možnost přijet přímou cestou ke sportovnímu komplexu přes ulici Jabloňová, která se napojuje na ulici Barborka, a nemusejí objíždět celou bytovou zástavbu Pod Barborkou. Komunikace byla původně v tak špatném technickém stavu, že projíždění ulicí bylo téměř nemožné. Díky rozšíření komunikace, jejíž šířka nyní dosahuje až 6 m, mohou obyvatelé Hluboké nad Vltavou i návštěvníci Sporthotelu Barborka zcela bezpečně parkovat po krajích komunikace. To ocení zejména návštěvníci koupaliště Barborka, kteří v letním období mají v této lokalitě problém zaparkovat.

»Rekonstrukce komunikace byla dokončena letos v říjnu. V rámci projektu bylo opraveno 155 metrů vozovky a v současné chvíli pokračuje řízení projektu, jehož cílem je proplacení dotace. Celkem si rekonstrukce vyžádala 989 tisíc korun,« uvedl Lukáš Tryml, ředitel Místní akční skupiny Hlubocko – Lišovsko.

Město Hluboká nad Vltavou již v rámci programu Leader vyčerpalo téměř 2,5 mil. korun. »Tyto finanční prostředky přispěly na financování projektů Obnova místní komunikace Lišnice – Radonice, Parkoviště v ulici Fügnerova v Hluboké nad Vltavou – 2. etapa, Oprava kaple sv. Jana Nepomuckého v Municích, Rekonstrukce vodohospodářské infrastruktury v Hluboké nad Vltavou a mnoho dalších,« upřesnil Jan Šmidmayer, předseda výběrové komise Místní akční skupiny Hlubocko – Lišovsko.

Dotace poskytnutá na projekt pochází z Programu rozvoje venkova ČR, z osy IV, Leader. Rozděluje je však Místní akční skupina Hlubocko – Lišovsko, nezisková organizace sídlící v Hluboké nad Vltavou. Od roku 2008 takto Místní akční skupina rozdělila už 39,6 milionů korun. Dotaci mohou získat projekty realizované na území obcí Adamov, Borek, Hlincová Hora, Hluboká nad Vltavou, Hosín, Hrdějovice, Hůry, Hvozdec, Chotýčany, Jivno, Libín, Libníč, Lišov, Rudolfov, Ševětín, Štěpánovice, Úsilné, Vitín, Vráto a Zvíkov.

Parkování na Hluboké

Dobrý den, vážení spoluobčané

Jmenuji se Luděk Houška a jsem občanem města Hluboká nad Vltavou. Letos na jaře jsem vyhrál řádné výběrové řízení vypsané městem Hluboká nad Vltavou na výběr parkovného na městských parkovacích plochách. Zdánlivě jednoduchá věc, řeklo by se.

Svým podpisem jsem se zavázal plnit podmínky smlouvy, mezi které mimo jiné patří výběr parkovného na centrálním parkovišti, parkovišti u plovárny a Masarykově ulici. A zvláště o poslední jmenované parkovací ploše bych rád napsal pár slov.

Masarykova ulice je pro mne a mé spoluobčany důležitou tepnou při vyřizování každodenních povinností. Sídli zde úřady a instituce, které každý z nás musíme občas navštívit. Město na tuto skutečnost zareagovalo vydáváním kartiček, opravňující hlubocké občany k bezplatnému parkování na této naší »Main street«. Věc zcela bezprecedentní a v jiných městech nevídaná.

Člověk by čekal od místních po tomto vstřícném kroku města Hluboká nad Vltavou veselé obličej, srdečné přání hezkého dne a spoustu jiných hezkých slov na jazyku. Bohužel slyším často nadávky, urážky a další nepublikovatelná slova. Proč?

Milí spoluobčané, apeluji na Vás touto formou. Chovejte se prosím k sobě slušně a pokud jste občany města Hluboká nad Vltavou, vyzvedněte si parkovací kartičku na Podniku místního hospodářství a umístěte si ji na viditelné místo ve Vašem automobilu. Tato pětiminutová záležitost vyřeší všechny další nepříjemnosti, o které doufám nikdo nestojí.

Prosím Vás, dodržujte pravidla a pokud se na Vás nevztahují, pojďme vytvořit dialog a vyřešit je. Mám na mysli například zaměstnanecký poměr v institucích sídlících na Masarykově ulici apod. V tomto případě neznám věc, která by nešla vymyslet ke klidu obou stran.

Pokud jde o nastavená pravidla, tak pouze zmíním, že parkoviště před plovárnou je v letních měsících zpoplatněno i pro obyvatele města Hluboká nad Vltavou. Ruku na srdce, kdo z Vás není schopen dojít na plovárnu pěšky? Parkoviště by mělo sloužit hlavně pro »přespolní«, pro které je naše nádherné koupaliště pěšky nedosažitelné.

Každý kraj, každé město, každá obec, dokonce i vesnice, dnes intenzivně řeší parkovací plochy. Prudký nárůst automobilové dopravy si bohužel vybírá svou daň po celém světě a já pevně věřím, že zde na Hluboké toto není uzavřené téma a bude se vyvíjet. Všichni musíme být trpěliví, neboť toto téma nelze vyřešit ze dne na den.

Můj názor na další vývoj? Centrum pouze pro hlubocké občany, rozšíření parkovacích ploch na centrálním parkovišti a lepší informační systém. K tomu však musíme každý z nás přispět zatím alespoň slušností jeden k druhému. Od toho se vše odvíjí.

S pozdravem,
Váš výběrčí Luděk

Předvolební boj i na Hluboké

Těsně před volbami do hlubockého zastupitelstva objevily se na Hluboké letáky, které měly poškodit kandidaturu nezávislého kandidáta. Letáky obsahovaly foto kandidáta a dokonce i propagaci hnutí Duha. Rozšiřování letáků vzbuzovalo nemalé rozpaky. Bylo to ubohé a trapné.

Jiří Topka starší

Sčítání na stezce

V říjnovém zpravodaji mne zaujal článek »Vytížené cyklostezce ulevila cesta na pravém břehu Vltavy«. Jsem občanem Bavorovic a zároveň využívám cyklostezky na obou březích Vltavy k cestě do zaměstnání téměř každý den po celý rok, a to již 14 let. Nemůžu ale souhlasit s názorem uveřejněném ve zmiňovaném článku, který se domnívá, že po otevření pravobřežní cyklostezky došlo k výraznému úbytku na Bavorovické straně.

Chci být objektivní, proto jsem oslovil zástupce akční skupiny Hlubocko-Lišovsko, která sčítání provádí o poskytnutí údajů o sčítání.

9. 6. 2007	– 3168 osob	sobota – jasno 26–30 °C
20. 6. 2007	– 2168 osob	středa – jasno 28–31 °C
20. 9. 2008	– 831 osob	sobota – zataženo 13 °C
12. 9. 2009	– 1305 osob	sobota – zataženo
26. 6. 2011	– 3417 osob	sobota – jasno 25 °C
4. 6. 2011	– 2286 osob	sobota – jasno 25 °C
11. 7. 2012	– 1242 osob	sobota – oblačno přehánky
11. 8. 2013	– 3566 osob	neděle – jasno 26 °C
20. 9. 2014	– 1487 osob	sobota – polojasno 22 °C

Zobdržených údajů ale spíše vyplývá, že na počet uživatelů stezky má největší vliv počasí a datum sčítání. Tím nechci tvrdit, že otevření pravobřežní cyklostezky je špatné, ale rozhodně se tím o polovinu nesnížil průjezd Bavorovicemi. Počet uživatelů možná opravdu nepatrně klesá, ale důvod, proč se této trase začali někteří lidé vyhýbat, je ten, že tato trasa je přetížená a tudíž nebezpečná. Tato nebezpečnost spočívá hlavně v chování samotných uživatelů, kteří jsou k sobě bezohlední na samotné stezce. O dodržování silničních předpisů v obci, kde cyklostezka není, se nedá vůbec hovořit. A situace se rozhodně nemění k lepšímu. Když jsou tak bezohlední vůči sobě, tak ať si to mezi sebou vyřídí, ale nevidím důvod, proč jejich sobectvím trestat občany Bavorovic. Každý si může představit, že by mu pod okny od jara do podzimu projelo denně průměrně 1500 lidí a z toho polovina bezohledných a nerespektujících jakákoliv pravidla. A potom si položit otázku, zda by u takové komunikace chtěl bydlet. Jsem zároveň členem osadního výboru Bavorovic a již v minulých letech jsme podali návrh na vedení trasy okolo řeky. Pevně věřím, že nás nově zvolené zastupitelstvo v tomto návrhu podpoří a pomůže s jeho realizací.

Kolář Jaroslav

POZVÁNKA

Mateřské centrum Hluboká nad Vltavou

Vás srdečně zve na

LAMPIONOVÝ PRŮVOD

pro NEJMENŠÍ (ideálně do 6 let)

ve čtvrtek 13.11.2014

„Zimní uspávání zvířátek“

sraz v 17:00 hodin
u kostela

Lampion s sebou

RYBÁŘSKÉ SLAVNOSTI 2014

Foto: Petr Hnilčíka

I letos oslavili hlubočtí 28. říjen, den vzniku samostatného Československého státu, tradičním výlovem. Tentokrát na hrázi Munického rybníka. Po prvním zátahu zahájil rybářské slavnosti proslovem starosta města Hluboká nad Vltavou Ing. Tomáš Jirsa. K tanci a poslechu zahrála »Samsonka«, své umění předvedli hudebníci při bubenické show a děti ze Základní školy Hluboká nad Vltavou jako »Slavíčci« zaspívaly po slavnostním pasování osobnosti do cechu rybářského. Tou vyvolenou se při letošních slavnostech stala Ing. Iva Kubáňová, ředitelka útvaru Kvalita a systém řízení ČEZ, která od 1. ledna 2015 převezme v ČEZ řízení útvaru Bezpečnost. Svou činnost představily Střední škola rybářská a vodohospodářská J. Krčina v Třeboni a Střední rybářská škola Vodňany. Návštěvníci sledovali kuchařské umění šéfkuchaře Martina Fikoty, který leckteré z nich inspiroval svým netradičním receptem na úpravu vánočního kapra. Právě zajímavé pokrmy z čerstvých ryb mohli lidé ochutnat během celého týdne v hlubockých restauracích. Celou akci doprovázel staročeský jarmark, prodej čerstvých ryb a výstava fotografií a dobových předmětů na rybářské téma přímo na hrázi rybníka. »Na rybářské slavnosti chodíme každý rok a nevádí nám ani pokud se úplně nepodaří počasí. Vždy ochutnáme nějaké rybí dobroty, projdeme si trh a poslechneme si dechovku,« svěřila se jedna z návštěvnic slavností.

Tak jako při zářijových Slavnostech vína svěřilo Město Hluboká nad Vltavou organizaci těchto slavností do rukou Centra volného času Poškolák. Jeho ředitelka Valerie Chromá poděkovala partnerům a sponzorům akce: »Rybářské slavnosti proběhly v rámci projektu Oranžový rok 2014, jehož partnerem je JADERNÁ elektrárna Temelín skupiny ČEZ. Velké poděkování patří také Jihočeskému kraji

a dalším sponzorům. Zejména Rybářství Hluboká CZ, a. s., Reklamní společnosti KELT a také NZM Ohrada za zapůjčení exponátů a fotografií.«

Za městský úřad Lucie Jozová

Jak se žije v Hroznějovicích – z pohledu osadního výboru

Každoročně v měsíci květnu oslavujeme pouť: staví se máj, opékají se buřty, peče se sele, večer v Hostinci U Klomfarů probíhá posezení při harmonice. V neděli se koná v místní kapličky mše.

HROZNĚJOVICE

Počet obyvatel (k 4. 4. 2013): 48

Katastrální území: 551,84 ha

Připojení k Hluboké nad

Vltavou: 1986

První zmínka o obci: 1379

Zajímavosti: návesní kaple
svatého Isidora

Osobnosti: Jan Hospodář –
lidový zedník

Osadní výbor Hroznějovice 2011
– 2014

Předseda a členové: Šíma Jiří,
Klomfar Jan, Krbec Václav,
Nedvěd Tomáš, Sýkora Jan

www.hroznějovice.unas.cz

V červenci probíhají oslavy v rámci akce »Oranžový rok« s programem: dětské rybaření, fotbalový turnaj, opékání selete a taneční zábava.

Dne 23. 7. 2011 proběhlo předání nové hasičské zbrojnice s klubovnou do užívání SDH Kostelec. Akce byla taktéž pod záštitou projektu »Oranžový rok«. V říjnu se koná oslava posvícení: opékání selete, setkání a přátelské posezení v místním hostinci při hudbě.

Členové OV předávají při životních jubileích seniorům dárkový koš s gratulací. Tyto akce se každoročně opakují.

Další akce v rámci pracovní činnosti OV v letech 2011 – 2014:

Prodloužení kanalizace o 120 m, opravili jsme staré kanalizační vpustě a zřídili nové. Průběžně opravujeme obecní cesty (recyklátem). V letošním roce byla provedena pokládka nového asfaltového koberce na návsí. Pravidelně se provádí sečení a úklid trávy, vyhrabávání listů a péče o zeleň. Zprůjezdnila se cesta od Krbců k Šindelářům, která byla zarostlá křovinami. Provedla se oprava dětského hřiště a rozšířilo se veřejné osvětlení o jednu lampu u hasičské zbrojnice. Připojily se dešťové svody u kapličky a hasičárny do kanalizace. Ve spolupráci s SDH Hroznějovice se pravidelně každý rok čistí požární nádrž. Zúčastňujeme se požárních soutěží, vypomáháme při povodních. Spolupráce s místními hasiči je na dobré úrovni.

Jiří Šíma, předseda OV Hroznějovice

■ Pronajmeme, i dlouhodobě, **nebytový prostor v přízemí bytového domu.**

– samostatný vstup – plocha 28 m² + WC – stavební úpravy možné
Kontakt – tel: 603 358 729 – Ing. Vinický

■ Fotbalový oddíl TJ Hluboká hledá **hobby kameramana** pro obsluhu kamery přímých přenosů fotbalových utkání KP mužů na internetový server.

Zápasy se hrají jednou za 14 dní v neděli, v odpoledních hodinách.
Honorář – 250 Kč/ zápas. V případě zajmu kontaktujte prosím p. Adamovou 777 745 570.

■ **OTEVÍRACÍ DOBA SBĚRNÉHO DVORA**

Pondělí 6,00 – 14,30 hodin	Čtvrtek 6,00 – 14,30 hodin
Úterý 6,00 – 14,30 hodin	Pátek 6,00 – 14,30 hodin
Středa 6,00 – 14,30 hodin	Sobota 8,00 – 12,00 hodin

MĚSTO HLUBOKÁ NAD VLTAVOU SPOLU SE SOCIÁLNÍ KOMISÍ
VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

TRADIČNÍ SETKÁNÍ DŮCHODCŮ

ve středu 12. listopadu 2014 od 14.00 hodin
v hotelu Parkhotel Hluboká nad Vltavou

PROGRAM:	1. Zahájení
	2. Kulturní vystoupení dětí Základní školy
	3. Proslov starosty města, dotazy
	4. Seznámení se sociální problematikou, dotazy
	5. Občerstvení, hudba k tanci a poslechu
	Odjezd autobusů v 18.30 hodin

Odjezdy z autobusových zastávek:

Hroznějovice	13.00	Jeznice	12.45
Kostelec	13.10	Purkarec	12.55
Líšnice	13.15	Munice náves	13.10
Poněšice	13.20	Zastávka u Parkhotelu pro vystoupení	
Záměstí U Pulců	13.30	Zvolenovská	13.25
Záměstí u mostu	13.35	Bavorovice u hospody	13.35
Příjezd k Parkhotelu	13.40	Příjezd k Parkhotelu	13.45

Vánoční pohoda se sborem Záviš

Ženský pěvecký sbor
ZÁVIŠ
Vás zve na tradiční
Vánoční koncert
„Advent, čtyři svíce a kouzelný duch Vánoc“
Alšova jihočeská galerie v Hluboké n. Vlt.
sobota 13. prosince 2014
od 15.00 a 17.00 hodin
Klaviérní doprovod: Soňa Kroutilová
Sbormistr: Milena Horníková
Předprodej vstupenek v Alšově jihočeské galerii
ZVONEČKY

Zdá se, že do Vánoc je ještě daleko. Ale není tomu tak. Vánoce jsou již za dveřmi a my ženy ze Záviše se na ně pilně připravujeme. Nejen tím, že jsme již zahájily předvánoční úklid, ale hlavně v pravidelných zkouškách pro vás připravujeme nový program vánočního koncertu. Motto letošních koncertů pěveckého sboru zní: »Advent, čtyři svíce a kouzelný duch Vánoc«.

Zveme vás tímto na již tradiční vánoční koncerty do Alšovy jihočeské galerie v Hluboké nad Vltavou, které se budou konat dne 13. prosince 2014 od 15.00 a 17.00 hodin.

Doufáme, že se spolu v adventním čase opět setkáme a strávíme spolu chvíle pohody a předvánoční slavnostní nálady.

Cvičení s oddílem FiLi

Svízný začátek sezóny. Konec letních prázdnin odstartoval další sezónu oddílu FiLi. Zda to způsobila dlouhá pauza, nebo blížící se Vánoce, nevíme. Nicméně na prvním víkendovém soustředění naše děvčata zvládla více než polovinu nové sestavy na stepech. K podivu všech trénovala i ve svém osobním volnu. Pravděpodobně se naše děvčata rozhodla, že s touto novou sestavou zabodují na plánovaných soutěžích. Již brzy je čeká soutěž SAMC – soutěž jednotlivců, která je náročná tím, že závodníci netuší, co na ně předcvičující lektoři přichystají. Každý lektor totiž přichází se svou připravenou sestavou a porota během půl hodiny trvajícím cvičení hodnotí, jak si jednotliví závodníci se sestavou poradí. Hodnotí se nejen technika provádění cviků, ale také držení těla a výraz. Kromě nácviku nové stepové sestavy si děvčata z FiLi dávají dohromady své nápady na další sestavy. V letošním roce chceme soutěžit v družstvech a i v malých tří a čtyř členných týmech. Jak uvádíme na našich internetových stránkách – www.filii-hluboka.cz, věnujeme se i mimocvičebním aktivitám s našimi svěřenci. Zavedli jsme výtvarné dílničky a v říjnu jsme vyráběli strašidla a chobotničky z vlny. Jak to dopadlo, posuďte sami na našich webových stránkách. Listopad se kvapem blíží a brzy začnou tréninky i našich nejmenších čtyřlétáčků, kteří se budou v hlubocké sokolovně scházet ve středu v 17:00. Někteří chodí již se svými staršími sourozenci v pátek a tak doufáme, že i když je tam necháváme jen tak se »poflakovat«, tak sami od sebe zkouší cvičení svých sourozeneckých vzorů a tím možná i dokážou natrénovat kroky a půjdou v lednu také soutěžit do skupiny jednotlivců. Pro tyto nejmenší se chystá i sestava na soutěž malých týmů, a to, zda se jim podaří sestavu úspěšně dotáhnout až do konce jako loni, ukáží až následující dny. Jestliže byste své děti chtěli zapojit do našeho oddílu, aby si mohli vyzkoušet něco od cvičení, něco od tvoření a prožít výlety s oddílem FiLi tak neváhejte a navštivte nás.

Hrátky s batolátky

Mateřské centrum Hluboká nad Vltavou pravidelně pořádá HRÁTKY S BATOLÁTKY (věk do 3 let), které se konají každý čtvrtek od 9:30 do 11:30 hodin v klubovně MC (zadní vchod Sokolovny). Hrátky začínáme organizovaným programem (cvičení, tvoření, apod.), po kterém následuje volné hraní. Přijďte se na nás podívat a vyzkoušet, rádi Vás uvidíme.

Pro další informace využijte e-mail: mc.hlubokanadvltavou@seznam.cz, tel: 725240219

CVIČENÍ PRO DĚTI od 4 do 6 let – ZAČÍNÁME
5. listopadu 2014 rytmika, míče, cvičení s náčiním, některé hodiny jsou zaměřené taky na různá vyrábění nebo malování, každou středu od 17,00 – 18,00 hodin. Poplatek na školní rok je 250 Kč. Cvičíme bez rodičů, pokud se dětičky ze začátku sami stydí – bojí, mohou samozřejmě rodiče být v hodinách přítomni.

Co se stalo s naší dobou?

Zažíváme vážnou krizi? Proč mají najednou lidé pocit, že se něco zlomilo, a cítí se zklamaní? Co nás v budoucnosti čeká?

Dnes pohledem autora, který zná českou duši přímo zevnitř.

Každý student lékařství je už od prvního ročníku studia veden svými profesory k tomu, aby si u každého pacienta položil dvě zásadní otázky – proč a jak. Proč má nemocný potíže? Otázka diagnostická, která vede k určení choroby. Jak ji léčit? Otázka terapeutická, hledání cesty k uzdravení.

Je-li naše společnost nemocná, a ona bezesporu nemocná je, klademe si obě otázky všichni. Až na několik vrcholných politiků, kteří mají většinou jiné starosti, než jaké musí řešit lid obecný.

Ovšem co hlava, to názor. Jedni ze současného stavu obviňují komunismus, jiní konzumismus, další neoliberalismus nebo hédonismus.

Z mého pohledu nepůsobí v této zemi tajemné abstraktní -ismy, ale hlavně tři silně zhoubné choroby. Ztráta studu, rozvoj společnosti bez respektování přirozených společenských norem a z obou předchozích plynoucí pocit tíživé bezmoci.

Diagnóza

»Žijete v zemi, kde nic není hanba!« Těmito slovy zhodnotil student z Asie svůj roční pobyt v České republice. Čím kratší, tím výstižnější bylo jeho hodnocení klimatu v naší zemi.

Měl pravdu. Z české kotliny se kamsi vytratil stud. Pojem hanba je dnes už srozumitelný málokomu. Dítě se nestydí zesměšnit učitele, muž se nestydí opustit ženu a děti kvůli milence, potomci se nestydí zvednout ruku na své rodiče, není žádnou hanbou žít jako parazit nebo veřejně propagovat zlo.

Proč by se tedy měli politici ve službách mafií stydět lhát, krást a podvádět? Svoji velikou vinu na tomto stavu mají také ty sdělovací prostředky, které z banality dělají tragédii a z tragédie banalitu. Žijeme v době, která propaguje nosit všechno naruby.

Normy chování nám prezentují svým nenormálním chováním duchaprázdné celebrity všeho druhu. Ony totiž zaujaly místo jako vzory po moudrých básnících a osvícených autoritách, do kterých by »moderní český sjednocený Evropan« už ani nekopli.

Z pořadů některých televizních stanic, které by měly kultivovat lidskou duši a zjemňovat smysl pro krásu, pravdu a dobro, teče většinou krev, adrenalin, testosteron. Z této skutečnosti chápou, proč se užívá termín televizní kanály.

Kdykoli stojím jako soudní znalec z oboru psychiatrie u soudu, který projednává činy mladého delikventa, mám skoro pokaždé tendenci na lavici obžalovaných posadit systém, který vládne v této zemi a jehož jsou mladí lidé obětí. Ale koho to zajímá? Politiky v žádném případě! Ti mají jiné starosti. Stávající garnituře jde o to, aby se ve službách různých mafií udržela u moci co nejdéle jakoukoli strategií, a ti, kteří mlsně hledí na jejich místa, hledají taktiku, jak by je mohli vystřídat. Bez onoho přežitku, kterému se říkávalo stud.

Obyčejní smrtelníci v této zemi trpí oprávněnými pocity nespravedlnosti a křivdy, ale parní válec politiky a byznysu si vesele jede dál. A proč by ne! Sliby, fráze a široké úsměvy těch (všeho) schopných z předvolebních plakátů tak snadno a rychle shoří pod jeho kotlem. A nikdo se opět za nic nestydí.

Navrhoval bych celospolečenskou infuzi studu a vybraným jedincům implantovat svědomí. Obojí bude obtížné, protože v prvním případě už těžko nahmatáme zlovykem zkolabované žíly a ve druhém už nerozřízneme politikařením zkamenělou hroší kůži.

Místo domu barabizna

Pokud chtěl kdysi zedník postavit pevné a rovné stavení, potřeboval k tomu kromě kamenů a cihel ještě maltu a olovnici. Maltu, aby držela pohromadě jednotlivé kameny a cihly; olovnici, aby stěny byly rovné. Stavitelé moderní polistopadové společnosti začali sice ke stavbě používat ekonomické kameny a právní cihly, tedy stále nové a nové zákony a předpisy, ale absolutně odmítli používat pojivo a ctít svislou rovnou stěnu.

Kladou cihlu na cihlu bez malty, která se míchá z pokory, štědrosti, přejícnosti, mírumilovnosti, cudnosti, střídmosti a činorodosti.

Dřív se této pojivové směsi říkávalo sedm hlavních ctností. Z olovnice, která se řídí přírodním zákonem gravitace, si udělali kyvadlo. Co bylo kdysi jednoznačným tabu, pyšně rozkmitali moderním relativismem.

Mimo jiné je u staveb běžné, že se kameny dávají do základů a cihly na ně. Tedy zákony jsou nad trhem, ale u českého projektu je tomu naopak. Trh jako by byl nadřazený zákonům.

Oč má u nás trh silnější zuby, o to bezzubějšími se stávají zákony. Bez malty a s kyvadlem v ruce se dá postavit leda tak barabizna. Tolik k diagnóze.

Terapie

Co s terapií? Jsou dvě řešení.

Buď to nepovedené stavení zbourat, anebo z něho zavčas utéct. V prvním případě by šlo o revoluci, ve druhém o emigraci.

Pokud bych jako léčebnou metodu navrhl revoluci, mohl bych být zažalován za trestný čin poškozování cizí věci. Skutečně cizí věci. Obávám se totiž, že už nám v této zemi nepatří ani ta vratká barabizna. Pokud bych navrhl terapii emigrací, může mi být položena otázka, kam utéct. Do některého evropského státu určitě ne, protože evropský dům opravují ti samí architekti, kteří nám pomáhali s projektem stavby oné vratké chatrče. Staví také bez mravnosti a s kyvadlem v ruce. Možná by se vyplatilo prchnout za asijským studentem do té země, kde ještě nevyhynul stud.

Třetí chorobou je epidemicky se šířící pocit bezmoci. Nějak se v něm začínáme postupně utápět všichni. Jednou za několik let je nám sice hozen záchranný člun v podobě voleb, ale brzy se ukáže, že i on je děravý. Frustrace vystřídá depresi, zklamání vystřídá bezmoc. A právě ona bezmoc spojená s pocitem bezvýchodnosti je silně nebezpečná. Trvá-li dlouho, začne se měnit v agresi. A ta tady již je. Dokonce i mezi školními dětmi lze zachytit její silný nárůst. Buďme ovšem upřímní a nestěžujme si jen na ty nahoře. Zavinili jsme si to i my sami, když jsme přijali převrácený životní styl, který nám našeptává: »Žij bohatě navenek a chudě uvnitř!«

Pokud neprovede náš národ proměnu a nezačneme žít bohatě uvnitř a chudě navenek, nemáme šanci. Potom i mně samotnému nezbude nic jiného, než abych zamkl ordinaci, přestal diagnostikovat, navrhovat terapie a utekl se schovat. Rovnou mezi šílence. Nebude v tom ani trochu zbabělosti a nebudu tam sám. Bez vnitřní proměny a bez pokání tam skončíme brzy VŠICHNI!

prof. PaedDr. ThDr. MUDr. et MUDr. Jaroslav Maxmilián Kašparů, Ph.D., Dr. h. c., narozený v Žirovnici, jako spisovatel známý též pod autorským jménem Max Kašparů. Působí v Pelhřimově. Je autorem duchovní literatury, externím spolupracovníkem Českého rozhlasu. Max Kašparů je spisovatel, premonstrátský diákon, psychiatr, esperantista a autor dvaceti esejistických knih přeložených i do polštiny, italštiny a francouzštiny.

Střední odborná škola elektrotechnická

Foto: Archiv školy

Střední odborná škola elektrotechnická, Centrum odborné přípravy v Hluboké nad Vltavou je státní škola, jejím zřizovatelem je Jihočeský krajský úřad.

Její historie začíná 1. září 1951 otevřením energetického učiliště pod patronátem Jihočeských energetických závodů. Patří tak bezesporu ke školám s pevným zázemím, postavením a dlouholetou tradicí ve vzdělávání v elektrotechnických oborech. V současnosti škola nabízí ucelené spektrum studijních a učebních oborů silnoproudých, slaboproudých a informační technologie, dále také nástavbové studium a celoživotní vzdělávání dospělých.

Naše organizace také nabízí různá školení z oblasti elektrotechniky, energetiky a stala se autorizovanou osobou pro provádění zkoušek z profesních kvalifikací v oboru Elektrotechnika.

Naši absolventi mají široké možnosti uplatnění na trhu práce, čemuž výrazně pomáhají sociální partneři v regionu, jimiž jsou společnost E.ON, ČEZ – Jaderná elektrárna Temelín, ČEPS a další.

Pro SOŠE, COP je důležitá i spolupráce s ostatními zahraničními elektrotechnickými školami v Rakousku, SRN, Slovensku a Rusku.

Nedílnou součástí práce naší školy je zapojení do mnoha úspěšných projektů.

V současné době škola realizuje tyto projekty:

Zkvalitnění a rozšíření výuky v IT oborech na SOŠE, COP Hluboká nad Vltavou, číslo projektu: CZ.1.07/1. 1. 14/01.0023

Cílem projektu je zkvalitnění podmínek vzdělávání v oblasti informatiky včetně zvyšování motivace žáků ke vzdělávání. Účelem projektu je rozšíření výuky programování a zavedení nových moderních technologií v oblasti IT.

Žáci mohou v rámci výuky navštěvovat předmět IT programování, kde se učí programování (C#) a pracovat s grafickými programy a multimédií (Maya, Photoshop, Corel, Flash animace, Video).

Výuka programování je prováděna tvorbou hry, kde žáci pod vedením profesionálních programátorů mohou využívat mimo jiné i nahrávací studio. Podle zájmu mohou programovat hru v herním prostředí Heroengine, nebo tvořit grafiku nejen pro hru samotnou, natičat a střihovat video, tvořit zvuky a hudbu.

Zavádění nových technologií do výuky praktického vyučování v technickém oboru elektro, číslo projektu: CZ.1.07/1. 1. 14/01.0045

Cílem projektu je vytvořit inovativní, moderní a odborné technické výukové moduly: „Práce pod napětím“ a „Nové způsoby provádění elektrických instalací a ochrany proti přepětí“. Výukové moduly umožní žákům získat teoretické a zejména praktické dovednosti v uvedených technických oblastech.

Projekt sleduje cesty zintenzivnění a prohloubení podvědomí o nutnosti a výhodě technického vzdělání, podporuje a prakticky rozvíjí individuální potenciál žáků (základ pro další proces celoživotního učení) a řeší konkrétní uplatnění na trhu práce.

Inovativní systém výukových modulů s danou problematikou směřuje k posílení dynamického rozvoje osobnosti žáka, podporuje tvořivost, práci s informacemi, řešení problémů a samozřejmě i využívání nových technologií.

Výstupem projektu je vytvoření inovativních výukových modulů. Významným

způsobem tak dojde ke zvýšení odborné kvalifikaci našich absolventů a získání nových kompetencí v oblasti elektrotechniky a energetiky a tím také většímu uplatnění na trhu práce.

Cílovou skupinou jsou žáci studijního oboru Mechanik elektrotechnik, učebního oboru Elektrikář, Elektrikář – Silnoproud.

Rozvoj technického vzdělávání v Jihočeském kraji, číslo projektu: CZ.1.07/1. 1. 00/44.0007

Cílem projektu „Rozvoj technického vzdělávání v Jihočeském kraji“ je systematická investiční a metodická podpora při zajišťování vzdělávání v technických oborech.

Specifickými cíli je zkvalitnění výukového zázemí zejména technických oborů, rozšíření přístrojové a technologické základny pořízením nového vybavení učeben, dílen a nových ICT technologií určených pro technickou práci a laboratorní cvičení, seznámení s nejmodernějšími pracovními postupy užívanými v praxi, zintenzivnění spolupráce s místními a regionálními podniky formou zapojení odborníků z praxe do přímé výuky, zvýšení jazykové vybavenosti žáků v technických oborech, podnětění zájmu žáků středních i základních škol o technické obory a popularizace technického vzdělávání, a to zapojením samotných žáků do realizace aktivit projektu a zvýšením podílu praktických činností žáků ve výuce technických předmětů.

Hlavním výstupem projektu bude využití modernizovaných výukových prostor pro výuku a volnočasové aktivity zaměřené na žáky středních i základních škol.

Aktivity projektu jsou tedy zaměřené zejména na zkvalitnění výukového zázemí středních škol, rozvoj různých forem vzdělávání - včetně volnočasových aktivit - určených pro žáky základních a středních škol a dále na podporu spolupráce se zaměstnavateli a vysokými školami.

Dlouhodobým záměrem projektu je nastartování pozitivních změn v technickém vzdělávání, které povedou ke zvýšení zájmu žáků o studium v technických oborech a k jeho zkvalitnění.

Projekt, zahrnující podporu výuky technických oborů, včetně zapojení základních škol do tohoto procesu, je součástí strategických koncepcí Jihočeského kraje (Dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy Jihočeského kraje, Strategie rozvoje školství Jihočeského kraje v horizontu do roku 2020).

Technické muzeum v Praze a Techmánie v Plzni přivítá žáky ze SOŠE, COP Hluboká nad Vltavou a partnerských základních škol z regionu

Školní rok je již v plném proudu a tak v SOŠE, COP Hluboká nad Vltavou byly opět zahájeny akce v rámci projektu Rozvoj technického vzdělávání v Jihočeském kraji. V září začaly projektové dny pro nové deváté ročníky základních škol Zliv, Hluboká nad Vltavou, Ševětín, Oskara Nedbala, J. Š. Baara a Máj 1 z Českých Budějovic. Program probíhá na čtyřech pracovištích, na kterých se žáci střídají. Skládá se z programování v prostředí Scratch, z fyzikálních pokusů, které si žáci sami vyzkouší za pomoci a vedení žáků ze SOŠE, COP Hluboká n/Vlt. Dále žáci provádějí montáž a demontáž PC a na posledním z pracovišť zapojují elektrické instalace pro pokročilé.

Během měsíců října a listopadu se pro žáky základních škol Zliv, Hluboká nad Vltavou, Ševětín, Oskara Nedbala, J. Š. Baara, Máj 1 z Českých Budějovic a pro žáky Střední odborné školy elektrotechnické v Hluboké nad Vltavou uskuteční exkurze do Národního technického muzea v Praze nebo do Plzeňské science center Techmania v Plzni. Žáci zde navštíví všechny části expozice Plzeňské science center Techmania, která tvoří ucelený komplex zaměřený na popularizaci vědeckých a technických témat. Jeho součástí je 3D planetárium, které je první v republice a hlavní expoziční hala, ve které jsou umístěny další exponáty. Science center umožňuje interaktivní pohled na přírodovědné předměty, především na fyziku, chemii, matematiku, astronomii a biologii. V Praze žáci navštíví všechny části expozice Technického muzea, mezi které patří doprava, architektura, stavitelství a design, astronomie, tiskařství, fotoateliér, technika v domácnosti, chemie okolo nás, měření času, hornictví, hutnictví, Interkamera a televizní studio.

Žáci si hradí pouze vstup do objektů, zbytek nákladů je hrazen z projektu.

Technické muzeum Praha 14. 10. 2014

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Marie Eleonora Windischgrätzová, rozená Schwarzenbergová

Manželství knížete Josefa Schwarzenberka s vévodkyní Pavlínou Arenberkovou – tou krásou z obrazu na hlubockém zámku – je všeobecně považováno za velmi harmonické a šťastné. Jistě tomu tak bylo. Krásná kněžna Pavlína a šarmantní kníže Josef měli početnou rodinu, čítající 9 hezkých a nadaných dětí. Neblahý osud ale přivodil některým jejím členům tragický konec života. V roce 1810 zahynula kněžna Pavlína spolu se svým očekávaným desátým dítětem při požáru v Paříži. Při téže tragické události utrpěla její dcera Marie Pavlína poranění, které oslabilo organismus mladé ženy natolik, že ve věku pouhých 23 let zemřela. Neočekávaný a smutný byl také konec života nejstarší dcery výše jmenovaného knížecího páru, princezny Marie Eleonory, provdané Windischgrätzové.

Marie Eleonora se narodila 21. září 1796 jako první dítě kněžny Pavliny a knížete Josefa ze Schwarzenberku. Při křtu dostala jména Marie Eleonora Philippina hlouisa. Patrně nezdědila výtvarné nadání po matce Pavlině, jako tomu bylo u jejích sourozenců Marie Pavliny, Felixe a nejmladšího Bedřicha. Tuto domněnku lze vyvodit pouze ze skutečnosti, že po Eleonořiných třech jmenovaných sourozencích se zachovaly náčrtníky se zdařilými kresbami, zatímco po ní a ostatních sourozencích nikoliv.

Princezna Marie Eleonora se dne 16. června 1817 provdala za knížete Alfréda Windischgrätze. Nevěště bylo 19 a ženichovi 30 let. S mužskými členy rodiny své vyvolené se kníže Windischgrätz seznámil ve vojenských kruzích a pod velením jejího strýce Karla I. ze Schwarzenberku několikrát bojoval proti Napoleonovi. Byly zde i rodové vazby. Matka nevěsty Pavlína i ženichova matka Marie Františka pocházely z belgického rodu Arenberků.

Alfréd Candidus Ferdinand Windischgrätz se narodil 11. května 1787 v Bruselu. Pocházel ze starého štyrsko-korutanského rodu, jehož první známý člen z 11. století se údajně jmenoval Oldřich a jeho nejmladší syn Weriand. Rod se později rozdělil na několik větví. Alfrédův otec Josef Mikuláš zdědil česká panství Tachov, Štěkeň a Vintířov. Alfréd koupil v roce 1825 bývalé klášterní panství Kladruhy.

Kníže Alfréd Windischgrätz nastoupil do čela rodu v roce 1802 po otcově smrti. V roce 1804 vstoupil do regimentu schwarzenberských hulánů. Zúčastnil se napoleonských válek a v bitvě u Lipska byl jeho vrchním velitelem Karel I. ze Schwarzenberku. V roce 1814 mu byl udělen vojenský řád Marie Terezie a již rok před tím byl povýšen na plukovníka Konstantinových kyrysníků, což byl jeden z nejstarších pluků císařské armády. Od roku 1840 působil jako vrchní vojenský velitel v Čechách. V revolučním roce 1848 potlačil povstání ve Vídni a posléze v Praze. V téže roce se stal polním maršálem. V roce 1804 byl povýšen do stavu říšských knížat a od roku 1822 byla tato titulatura rozšířena na všechny členy rodu Windischgrätzů.

Ještě před uzavřením manželství kníže Windischgrätze s princeznou Marií Eleonorou byla 27. května 1817 sepsána smlouva, která v deseti bodech určovala budoucnost snoubenců: 1. Kníže Alfréd Windischgrätz a princezna Eleonora Schwarzenbergová se vzájemně zavazují, že spolu vstoupí do stavu manželského. 2. Nevěstin otec Josef Schwarzenberg slibuje, že po svatbě odevzdá do rukou ženicha věno ve výši 100 000 zlatých. 3. V případě úmrtí jednoho z manželů přejde jeho majetek na pozůstalého partnera a jejich budoucí děti. 4. Popis způsobu vyplácení věna případným pozůstalým. 5. Kníže Windischgrätz věnuje princezně Eleonoře 30 000 zlatých na nákup šperků, 6 000 zlatých jako tzv. ranní dar, což vše bude jejím soukromým vlastnictvím. 6. Kníže Windischgrätz slibuje dávat své budoucí manželce měsíčně 6 000 zlatých na domácnost a 500 zlatých jako kapesné. 7. V případě ovdovění bude budoucí kněžna Windischgrätzová dostávat ročně 12 000 zlatých, k bydlení bude mít k dispozici zámek nebo palác svého manžela, který si zvolí. 8. V případě ovdovění bude mít budoucí kněžna k dispozici 4 kočárové koně a dva vozy k volnému užívání. Rodinné obydlí ve Vídni jí zůstane plně k dispozici i s veškerým zařízením. 9. Pro případ budoucí potřeby se nevěště dává jako určitá pojistka statek Štěkeň (patřil Windischgrätzům). 10. Popis způsobu vyplácení věna 100 000 zlatých knížetem Josefem ze Schwarzenberku. Smlouvu podepsali na straně nevěsty: nevěsta Eleonora Schwarzenbergová, otec nevěsty kníže Josef Schwarzenberg,

v závoji Marie Eleonora Schwarzenbergová, v čepci provdaná Marie Eleonora Windischgrätzová

jako svědci – kníže Ferdinand Trauttmansdorf, kníže Karel Schwarzenberg, kníže biskup Arnošt Schwarzenberg, kníže Klement Václav Metternich, kníže M. Lichtenstein, hrabě Karel Zichi, hrabě Alois Ugart, hrabě Filip Karel Ottingen-Wallerstein, hrabě Josef Karel Dittrichstein, hrabě Josef Wallis. Na straně ženicha smlouvu podepsali: ženich Alfréd Windischgrätz, svědci – kníže Jan Lichtenstein, kníže Karel Löwenstein, kníže Alois Kaunic-Rittberg, kníže Metternich-Winoburg, kníže Alois Lichtenstein, hrabě Stadion, hrabě Weriand Alois Windischgrätz.

Program svatební slavnosti byl určen do všech podrobností. Dne 16. června roku 1817 v 18 hodin se všichni pozvaní účastníci shromáždili v salónu hlubockého zámku. Odtud šel průvod svatebčanů přes kulečnickový sál a velký sál v tomto pořadí: kníže Eduard Schönborg-Hartenstein (ženich Marie Pavliny Schwarzenbergové) se dvěma družičkami – princeznami Marií Karolínou a Marií Annou Bertou Schwarzenbergovými, za nimi princezna Marie Pavlína Schwarzenbergová (nevěsta Eduarda Schönborg-Hartensteina) s bratrem knížetem Felixem, dva svědci – kníže Paar a landkarbě Fürstenberk, dále kníže Alfréd Windischgrätz se dvěma družičkami – princeznou Ludvíkou Eleonorou Schwarzenbergovou a kněžnou Žofií Fürstenbergovou, za nimi princezna Marie Eleonora Schwarzenbergová s bratrem Janem Adolfem, dva svědci – kníže Antonín Lobkovic a hrabě Weriand Windischgrätz, dále kníže Josef Schwarzenberg se sestrami Marií Karolínou a Eleonorou Žofií, za nimi hraběnka Windischgrätzová a kněžna Terezie Lobkovicová spolu s malým knížetem Bedřichem Schwarzenberkem. Čestný špalír tomuto průvodu tvořili po pravé straně domácí úředníci a služebníci, po levé straně úředníci, lesníci a písaři.

Svatební obřad v hlubockém kostele vedl a snoubence oddal kníže Arnošt Schwarzenberg, biskup v Györu a strýc obou nevěst. Svatební kázání mělo za základ slova z Pavlovy epištoly Kolosenským, čtrnáctý verš z třetí kapitoly, který podle Bible kralické zní takto: *Nadto pak nade všecko oblečení buďte v lásku, kterážto jest svazek dokonalosti.* Svatební den Marie Eleonory byl také svatebním dnem její mladší sestry Marie Pavliny (1789-1821), která se provdala za knížete Heinricha Eduarda Schönborg-Hartensteina (1787-1872). Kníže Eduard se dva roky po Pavlinině smrti oženil s její sestrou Ludvíkou Eleonorou (1803-1884). Proto figurují ve svatebním průvodu dva snoubenecké páry spolu s dvojími svědky.

Funkce vrchního vojenského velitele v Čechách a potlačovatele pražského povstání v červnu roku 1848, které zastával kníže Alfréd Windischgrätz, nepřímo zavinily tragickou smrt jeho manželky Marie Eleonory. Kníže Windischgrätz byl považován za nemilosrdného vojáka a silně konzervativního šlechtice, který měl údajně pronést slova, že »člověk začíná až od titulu barona«. Při svém pražském pobytu na jaře roku 1848 obýval spolu s celou rodinou část tzv. Pachtovského paláce v Celetné ulici, kde tenkrát sídlilo české zemské vojenské velitelství. Dne 12. června 1848 byla u jednoho z palácových oken zastřelena kněžna Marie Eleonora Windischgrätzová. Celá nešťastná událost nebyla nikdy zcela spolehlivě a jednoznačně vyšetřena a osvětlena. Podívejme se na dobový záznam, uložený v archivním fondu Rodinný archiv Schwarzenberků (primogenitura). Podle něho se vše seběhlo takto: Dne 12. června 1848 probíhaly v blízkosti paláce pouliční boje. Bylo 5 hodin odpoledne. V rohovém sále prvního patra budovy hlavního velitelství v Celetné ulici byla manželka zemského velitele kněžna Eleonora Windischgrätzová spolu se sestrou, kněžnou Brezenheim-Regécz (Marie Karolína) a nejmladším synem Viktorem. Kněžna přistoupila k oknu, aby se buď

podívala na ulici, nebo aby lépe viděla na list či noviny. Princ nadzvedl žaluzie, aby jeho matka lépe viděla a v tom kněžnu zasáhla kulka. Kněžna padla na podlahu, odkud jí zvedla do náruče její sestra. Kněžna nevydala ani hlásku a smrt přišla velmi rychle. Odkud přiletěla kulka? Těžko určit. Z ulice, nebo z okna či střechy některé blízké budovy? Obviněn byl výborný střelec, člen spolčení Slavia Maxmilián Maux. Vojáci ho zatkli a ztýrali. Ale kulka vyjmutá z kněžnina těla neodpovídala ráži jím držené zbraně. Musel být propuštěn. Byli obviněni další dva posluchači techniky, ale nebylo jim nic dokázáno. Jaký byl motiv? Kněžna byla oblíbená a jemná dáma. Snad kulka platila knížeti Windischgrätzovi. Ten, když vešel do místnosti a spatřil manželčino mrtvé tělo, měl říci: Mně to bylo určeno, tebe to trefilo. V roce 1893 podal Karel Maux, prezident zemského soudu v Praze a tenkrát již velmi starý muž svědectví o svém příbuzném Maxi Mauxovi tohoto obsahu. Posluchač techniky Maxmilián Maux byl v roce 1848 osobním myslivcem generála Wengerského, komorníka arcivévody Karla Ferdinanda. Z této služby odešel a stal se setníkem oddílu Technika-Corps. Ve chvíli, kdy byla kněžna Windischgrätzová zastřelena, byl Max Maux na generálním velitelství, které bylo v protějším domě U černé matky Boží. Po propuštění z vazby a zrušení obvinění z vraždy kněžny Windischgrätzové žil Max Maux určitý čas v Mnichově Hradišti u svého bratra. Potom odešel do Srbska, kde se stal myslivcem u nějakého hraběte. Nepobyl tam dlouho a odjel do Anglie, kde se oženil s jistou vdovou. Jeho bezdětná manželka po třech letech zemřela a on se vrátil do Srbska, kde působil jako učitel. V průběhu srbsko-bulharské války přišel o místo. V Srbsku žil až do své smrti v roce 1892.

Nejrůznější spekulace hovořily o této tragické události jako o pomstě nenáviděnému Windischgrätzovi, o záměně osoby knížete a kněžny, případně jako o zbloudilé kulce. Pravdu se asi nikdy nedovíme.

Přestože výše uvedená satební smlouva předpokládala vdovectví spíše u kněžny nežli u knížete, bylo tomu naopak. Ovdovělý Alfréd Windischgrätz, otec synů Alfréda, Viktora, Augusta a Josefa, se již neoženil.

Tělo zesnulé kněžny Windischgrätzové spočinulo v nové hrobce v Tachově. Jak již bylo výše sděleno, panství Tachov získal Josef Mikuláš Windischgrätz (1785). Tachov se poté stal hlavním windischgrätzovským sídlem v Čechách. Alfréd Windischgrätz nechal v roce 1821 stavebně opravit za josefinských reforem zrušený tachovský hřbitovní kostel sv. Václava a zřídit v něm rodinnou hrobku, kde se pohřbívalo v letech 1830-1886.

Konec života polního maršála Alfréda Windischgrätze komentovaly všechny významné rakouské noviny. Velmi podrobné zprávy podávaly noviny Das Vaterland. Dne 22. března 1862 sdělily, že stav nemocného polního maršála se předchozího dne zhoršil natolik, že se lze obávat nejhoršího. Dále informovaly, že papež (Pius IX.) zaslal v noci depeši papežskému nunciu, že duchovní (kanovník Gebhard) u lože nemocného Windischgrätze má zmocnění udělit umírajícímu odpuštění všech hříchů. Dne 23. března tyto noviny uvedly, že Windischgrätz zemřel v noci 21. března 1862 ve 23 hodin. V dalších dnech zmíněné noviny popisovaly všechny smuteční akty, které doprovázely tělo zesnulého polního maršála. Ve Vídni bylo tělo, oblečené v uniformě polního maršála s vojenským řádem Marie Terezie, vystaveno na katafalku. Dne 26. března se konala pohřební mše ve vídeňském kostele Schottenkirche, odkud odvezli rakev na severní nádraží, načež následovala ve zvláštním vagonu cesta vlakem do Prahy. Z Prahy byla rakev dopravena do Plzně. Dne 29. března 1862 v 1 hodinu ráno začala pohřební mše na pochodněmi ozářeném plzeňském náměstí před chrámem sv. Bartoloměje. Přítomni byli čtyři Windischgrätzovi synové – kníže generálmajor Alfréd, Viktor, August a Josef. Odtud odjel smuteční průvod do Tachova, kde tělo zesnulého spočinulo v rodinné hrobce.

Noviny Wiener Zeitung dne 24. března mimo jiné napsaly, že císař František Josef I., který tenkrát pobýval v Benátkách, vyhlásil v souvislosti s úmrtím knížete Windischgrätze pro vojsko osmidenní smutek.

Noviny Wiener Tagesbericht dne 28. března sdělily, že císař nechal sloužit za zesnulého polního maršála mši v benátském chrámu sv. Marka. Dne 1. dubna tytéž noviny oznámily, že císař František Josef I. po svém návratu z Benátek nechal sloužit zádušní mši v augustiniánském dvorním kostele ve Vídni.

Noviny Die Presse podrobně popisovaly všechny smuteční slavnosti související s úmrtím a pohřbem knížete Windischgrätze. Zajímavý je seznam účastníků pohřební mše ve vídeňském kostele Schottenkirche: státní ministr Antonín

von Schmerling, ministr obchodu hrabě Matyáš Wuckenburg, ministr financí Ignác von Plener, polní podmaršál hrabě August Degendorf, kardinál a vídeňský arcibiskup Josef Otmar von Rauscher, kardinál a pražský arcibiskup Bedřich Schwarzenberg (švagr zesnulého), olomoucký arcibiskup Bedřich Fürstenberg (bratranec zesnulého), papežský nuncius Antonio de Luca, anglický vyslanec lord Bloomfield a mnozí jiní. Windischgrätz nalezl místo posledního odpočinku po boku své manželky.

Autorka Anna Kubíková, z časopisu Obnovená tradice 2012/46

Parašutistický výsadek ve Staré oboře

V letošním červenci uplynulo již sedmdesát let od události, která si zasluhuje připomenout. Tehdy v roce 1944 v době přibližujícího se konce druhé světové války docházelo k vysílání výsadkových skupin na území tehdejšího Protektorátu Čechy a Morava. Jejich úkolem bylo připravovat podmínky pro povstání a zajistit spojení s exilovou vládou a do Londýna zasílat zprávy o situaci v Protektorátu.

K těmto skupinám patřila čtyřčlenná paraskupina Glucinium, jejichž členové prošli nelehkým výcvikem v Anglii, a byli připraveni splnit úkoly na ně kladené pro jejich činnost v jižních Čechách. Skupinu tvořili zkušení českoslovenští vojáci npor. Vítězslav Lepařík, rtm. František Trpík, rtm. Josef Cikán a rtm. Ludvík Hanina.

Třetího července 1944 ve večerních hodinách z italského letiště startoval britský letoun s kanadskou posádkou s úkolem dopravit skupinu parašutistů na jih Čech do oblasti Tábora, Chybou navigátora došlo však k seskoku do prostoru lesních porostů Staré obory, a to poblíž silnice Chlumec – Purkarec. Tři z padáků zůstaly viset na vrcholcích stromů. Všem výsadkářům, kteří pod kombinézou měli civilní oblečení s falešnými doklady, se podařilo vyprostit z popruhů padáků a zajistit vysilačku a další výzbroj i výstroj. Nedařilo se jim však padáky ze stromů odstranit. V tom jim pomohl v nedaleké hájovně bydlící nadhajný Rybák, který za pomoci lesního dělníka Ambrože z Purkarce stromy pokácel a padáky byly uvolněny. Následovala likvidace stop po seskoku, padáky, kombinézy a vaky byly zakopány.

Do večera se skupina parašutistů skrývala v oboře, aby se později vydala podél Vltavy na Táborsko, kde měla získat přístřeší a další pomoc místních obyvatel. Při hledání kontaktů však zjistili, že tito lidé již byli vězněni nebo z obavy o svůj život spolupráci odmítali. Tehdy existovala hustá síť nacistických bezpečnostních služeb a četnických stanic. Obrovským nebezpečím se stali spolupracovníci Gestapa, konfidenti i z řad parašutistů, kteří již na území Protektorátu působili.

Velitel výsadku npor. Lepařík se nedopatřením od skupiny oddělil, a tak zbývající trojice, po krátkém pobytu v rodině Haninova známého, pokračovala na východ s cílem dostat se co nejbližší k frontě. Všichni tři byli postupně dopadeni a uvězněni. Konce války se dočkali. Tragický osud stihl npor. Lepaříka. Ten byl Gestapem dopaden v Praze, když na jeho zatčení se podílel jeho známý z řad parašutistů. Lepařík byl vězněn v Terezíně a tam popraven.

Za pomoci poskytnutou paraskupině Glucinium zaplatili životem manželé Rybákoví, i lesní dělník Vojtěch Ambrož. Při zatčení Rybákových opět sehrál roli konfident Gestapa, který se vydával za parašutistu a žádal o pomoc. Rybák byl dopraven do starooborské lovecké chaty, kde byl podroben krutému výslechu. Další výslech pokračoval na československém Gestapu, odtud pak transportován do koncentračního tábora v Terezíně jako vězeň s označením »návrat nežádoucí«. Zde také zemřel. Jeho manželka Terezie po věznění v Terezíně byla dopravena do ženského koncentračního tábora Ravensbrück, kde v lednu 1945 zahynula. Lesního dělníka Ambrože stihla smrt v koncentračním táboře Dachau těsně před koncem války.

Na popsání události z roku 1944 zůstalo několik památek. Především se jedná o pomníček, označující místo seskoku paraskupiny, který je umístěn u lesní cesty přibližně 300 m od oborních vrat. Památku odvážného nadhajného Josefa Rybáka a jeho manželky připomíná pamětní deska upevněná na hájence »U Rybáka«. Jména manželů Rybákových a Vojtěcha Ambrože najdeme na památníku obětí obou světových válek poblíž purkareckého kostela. Také pamětní deska na hospodářské budově objektu bývalého Školního zemědělského statku zmiňuje sedmdesát let staré události.

Jiří Topka (Při zpracování následujících řádek byly použity informace poskytnuté rodinou Rybáků a články z Obnovené tradice č. 20)

Druhá soukromá základní umělecká škola, s.r.o.
pobočka Hluboká nad Vltavou
srdečně zve malé i velké na

LAMPIONOVÝ PRŮVOD

16. listopadu 2014
od 16.00 hodin

sraz v 15.30 hodin pod KC Panorama (schodiště)

Trasa: KC Panorama » zámek Hluboká » zámecký park
» ulice B. Němcové » centrální parkoviště

Na závěr proběhne za podpory manželů Pišových ohňostroj
na centrálním parkovišti v Hluboké nad Vltavou.

LAMPIÓN S SEBOU

Více informací naleznete na webových stránkách: **www.2szuscb.cz**

Krok od medaile

Jak se dá brát čtvrté místo z MČR v coachballu? Jistě, v nabitě a vyrovnané konkurenci byl postup do semifinále splněným cílem, ale můžeme s ním být spokojeni? Těžko. Mít medaili z MČR nebo nemít ji představuje velký rozdíl.

Průběh turnaje - Do skupiny B společně s námi byli nalosováni Sabat Praha a Hroši Brno. Na oba soupeře jsme si věřili a chtěli postoupit z 1. místa do čtvrtfinále. Sabat neměl být papírově těžký protivník. Jenže přišel první nečekaně dobrý odpal soupeře a náš tým vyveden z konceptu umožnil Sabatu hned vedení 0:4 v 1.směně. Utkání jsme zlomili ve 3. a 4.směně třemi dvojmetovými a jedním trojmetovým odpalem (Verča Fuková) znamenajícím celkem šest doběhů. Dá se říci, že právě uprostřed zápasu jsme ukázali, že jsme silnější než Sabat. Dobrý start, výhru 7:5, jsme získali trpělivou hrou v útoku a klidem v obraně. Do utkání s Hrochy jsme šli s tím, že klíč k úspěchu bude v tom, zda nám půjde pálka a dostaneme je pod tlak. To se nám povedlo ve 2.směně, kterou korunoval běžeckým homerunem David Jelínek. Bohužel, jak lehce jsme náskok pěti bodů získali, tak snadno jsme o něj nejistou obranou přišli. Další vývoj utkání byl z pohledu Hluboké pozitivní. Solidní obrana a pravidelné přidávání bodů v útoku. Když Viky Sedláček dalším vyběhnutým homerunem zvýšil před dohrávkou na 10:6, mohli jsme zápas v klidu dohrát. To bychom však nesměli chvátat a pouštět skutečně jednoduché míče. Hrochy jsme sami posadili zpět na koně a dovolili jim otočit zápas o 1.místo ve skupině na 10:11.

Play-off - Prohrou s Hrochy jsme si do čtvrtfinále zařídili těžkou překážku Eagles Praha, vítěze Zlatého Superpoháru. Bylo důležité jít do utkání s bojovností, s tím, že budeme Eagles odolávat. I favorit znejistí, pokud se mu nevede, jak si představuje. V neděli ráno nás na hřišti přivítala mlha, ale již se začátkem zápasu si z ní slunko našlo cestu. Právě při první akci zápasu hrálo významnou roli a my měli díky němu kus pověstného štěstí. Máta Klang odpálil lehce chytatelný míč nad 3.metu, hráče z Eagles při chytání zmizel míček ve slunci a Máta se po jejím zaváhání dostal až na 2.metu. Nejistoty v řadách Eagles jsme dobrými odpaly Davida Jelínka a Míši Maláta využili ke třibodovému vedení. V dalších směnách Eagles dřeli, aby výsledek zvrátili, Hluboká si však stále udržovala z psychologického hlediska důležité vedení. Míša Malát měl v tomto čtvrtfinále 100% úspěšnost na pálce, dobře mu sekundoval Pepa Kovanda. Pro vítězný sedmý bod doběhl v 6.směně Filip Hanzalík poté, co se nejdříve krásným odpalem do pravého středního pole dostal na 1.metu, spoluhráči ho posunuli na 3.metu a Míša ho na 2 outy stáhl singlem domů. Z našeho pohledu jsme podali heroický výkon a radost z výhry 7:6 byla obrovská. Po prohře s Hrochy už jsme s postupem do semifinále moc nepočítali.

Od 13 h jsme se utkali s Nuclears Třebíč o postup do finále. Třebíč postoupila přes Tempo Praha také v napínavém duelu, rozhodovalo se až v tie-breaku. Obranu jsme měli v prvních směnách slušnou, ale vůbec nám nevycházela pálka. Nuclears byli všude a hráli přesně. Náš tým to zaskočilo a přestali jsme si hru užívat a radovat se z ní. K povzbuzování jsme se vrátili až ve 5.směně. To jsme však již prohrávali 0:6 a Třebíč našemu zvýšenému úsilí s grácií odolávala dál. Duel jsme nezvládli a prohráli 1:6. Stále byla ještě příležitost získat 3.místo vítězstvím proti Technice.

Technika Brno se stala velkým překvapením turnaje. V semifinále ji nikdo nečekal. Byla, jak se říká na vlně. Její hráči od sebe neměli vysoká očekávání. Věděli jsme, že potřebujeme utkání zahrát čistě v obraně a mít dobrou pálku. Začali jsme dobře. První naši pálkaři zaveleli k útoku a vedení 2:0 bylo nadějně. I obranu jsme zpočátku sehráli na výbornou. Na dva outy jsme pak bohužel vyrobili dvě individuální chyby v obraně, Technika toho využila a otočila na 2:3. Ve 2.směně po našich dalších chybách a sem tam dobrých odpalech doběhlo 5 hráčů Techniky. Stále to bylo hrátelné, jenže v dalším průběhu jsme do obrany Techniky pálili příliš jednoduché odpaly. Se špatně vyvíjejícím se průběhem utkání jsme se nedokázali poprat a prohra 3:9 byla zasloužená. Technika brala bronz, na Hlubokou zbylo nepopulární a nepřijemné 4. místo.

Hodnocení - Je obrovská škoda, že jsme si dva nejhorší výkony nechaly na zápasy o medaile. Třebíč a Technika využily slabin v naší obraně a eliminovaly naše nejlepší pálkaře Míšu Maláta, Davida Jelínka a Pepu Kovandu. Ostatní hráči, snad s výjimkou Vikyho Sedláčka, to v této situaci nedokázali vzít na sebe a strhnout tým. Druhou stranu mince ukázala hluboká hra proti Sabatu (vybojované vítězství proti dobře připravenému týmu) a zejména

thriller s Eagles, kde jsme prokázali velkou vůli po vítězství. Bez těchto dvou zápasů bychom do první čtyřky vůbec neproklouzli. K viditelnému úspěchu na mistrovství nám chyběl stabilní výkon a lepší forma některých opor. Přesto bych chtěl všem hráčům a rodičům poděkovat za reprezentaci klubu. Ve zdatné konkurenci jsme se neztratili.

Nejčastější sestava - 1. Máta Klang, 2. David Jelínek, 3. Míša Malát, 4. Pepa Kovanda, 5. Máta Hošna, 6. Viky Sedláček, 7. Verča Fuková, 8. Filip Hanzalík, 9. Lukáš Blažek, Ondra Humpolec

Konečné pořadí MČR U10 - 1. Draci Brno, 2. Třebíč Nuclears, 3. Technika Brno, 4. Sokol Hluboká, 5. Eagles Praha, 6. Pipas Brno, 7. Tempo Praha, 8. Hroši Brno, 9. Piráti Žacléř, 10. Olympia Blansko, 11. Sabat Praha, 12. Arrows Ostrava

Medaile opět unikla... MČR U12

V říjnu jsme s našimi žáky odehráli kvalifikaci MČR v Blansku. Druhá skupina se hrála v Ostravě. V naší skupině byly zároveň nalosovány týmy Draci Brno, SaBat Praha a domácí Olympia Blansko. Už jen dostat se do kvalifikace na MČR nebylo jednoduché. My jsme měli zajištěný postup díky 4. místu z Českého baseballového poháru. Na turnaj odjelo celkem 14 hráčů a 3 trenéři. Rozložování týmů bylo pro nás ideální.

V pátek nás čekal od 13:00 první soupeř – Pipas Brno. Na kopci začínal Martin Jiránek. I po prvních dvou nervózních směnách jsme dokázali v obraně udržet čisté konto a na pálce hned při prvním startu jsme odpálili homerun – Matěj Vlach. Každou směnu jsme přidávali bod po bodíku a na kopci se postupně prostřídali ostatní nadhazovači, díky čemuž jsme mohli slavit důležité vítězství 10:0. Po zápase jsme hned odjeli na krásnou ubytovnu – Na Vyhliďce. Klukům se podařilo získat jeden 12lůžkový pokoj jen pro sebe, takže o večerní zábavu bylo postaráno...

Další den ráno následovala snídaně a odjezd na zápas. Od 12:00 nás čekal důležitý zápas se SaBatem Praha. Do tohoto zápasu jsme šli od začátku naplno, protože vítězství by znamenalo být blíže postupu do Final Four. Útok se nám velice vydařil, hned od začátku jsme vedli po tlaku na pálce 0:2. To však bylo z naší strany vše. Do 3. směny jsme drželi soupeře dole, jenže pak přišla chyba z naší strany po složené úlivce. Další odpal znamenal chybu v poli a po 3 hitech se zápas otočil na 4:2, později 6:2. Na pálce jsme nedokázali bod dostat domů, vždy chyběla koncovka. Jejich nadhazovač házel ve výborné formě, při plném počtu nadhozů musel střídat, to však nic neměnilo na situaci a i přes dalšího nadhazovače jsme nedokázali projít. I když se tlak zvyšoval, body jsme stejně domů nedovezli. Konečné skóre pro soupeře skončilo 7:2.

Sobotní odpoledne patřilo malému výletu na propast Macocha a zakončení večerí v pizzerii. Na ubytovnu jsme dorazili kolem 20:00 a šli rovnou do postele. Druhý den nás čekaly dva důležité zápasy – s Blanskem a Draky Brno.

Od 10:00 jsme nastoupili proti Blansku, když jsme ve druhé směně prohrávali 0:3. Po skvělém tlaku na pálce a několika zahraničních ulívkách jsme dokázali nejdříve vyrovnat na 3:3 a následně zápas otočit až do vítězného konce 13:3.

Po lehkém obědě nás čekal nejtěžší soupeř – Draci Brno. Díky překvapivé prohře SaBatu s Pipasem Brno nám stačila výhra o jediný bod a stali bychom se vítězi skupiny. Hned v první směně jsem dokázali dovést domů dva body a hned jsme byli klidnější. Drakům se však podařilo snížit, posléze otočit na 6:2. Tím se náš tlak zastavil a soupeř dokázal přidat další 4 body. My jsme odpověděli v průběhu zápasu na 10:6. V posledních dvou směnách se body připsaly na obou stranách až na konečných 12:9 pro Draky! Republika pro nás skončila a do Final Four nepostupujeme!

Oproti loňsku jsme skončili na 5. až 6. místě, takže zlepšení určitě je! Všichni nadhazovači zaházeli na republice výborně. Obrana hrála v zápasech bezchybně, bohužel se chyby nahromadily v jednom zápase se SaBatem a to nás stálo cenné vítězství! Na pálce jsme procházeli se střídavými úspěchy, oproti jiným soupeřům nám chybí větší agresivita. Kluci měli sezónu velmi nabitou, odehráli jsme dvě soutěže (jihozápadní a pražskou), Český pohár, Little League, mezinárodní turnaje (Itálie a Slovinsko) a MČR.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem hráčům, rodičům a trenérům, kteří se podíleli na organizaci a pomoci při turnajích, trénincích, soustředěních a zápasech v letošní nabyté sezóně.

Za realizační tým U12 Ondra Konvalinka

Alšova jihočeská galerie si Vás dovoluje pozvat na výstavu

Obrazy osvícení

Tibetské umění v českých sbírkách

v prostorách Wortnerova domu AJG v Českých Budějovicích.

V českých soukromých sbírkách se nachází relativně velké množství současných maleb, které vycházejí z tradičního tibetského umění. Tyto malby představují většinu evropského publika zcela neznámý a přitom atraktivní vizuální svět i duchovní hodnoty tibetského buddhismu. AJG se podařilo získat pro výstavu také několik tradičních svinovacích obrazů (tib. thangka) z 18. a 19. století, uložených ve Sbírce orientálního umění Národní galerie v Praze. Z porovnání se současnými pracemi tak názorně vyvstane kontinuita v zobrazování klíčových postav tibetského buddhismu, ale i fascinující rozmanitost v přístupu zobrazování jeho filozofických a náboženských konceptů.

Díky dobrým osobním kontaktům kurátora bylo možné oslovit rovněž sběratele v Rakousku a Německu, kteří vlastní řadu kvalitních sošek, jež jsou druhou základní skupinou děl, reprezentujících tibetské sakrální umění. Některé rozměrné sochy Buddhů pocházejí z českých sbírek, případně jsou využívány v buddhistických centrech jako pomůcky při meditacích.

Na výstavě dále budou představeny procesy výroby svinovacích obrazů i soch a při tématickém odpoledni bude možné si vyzkoušet výrobu sádrových odlitků s buddhistickými motivy. Jedna z výstavních prostor bude vybavena jako meditační místnost, takže návštěvníci si budou moci vyzkoušet posezení v lotosovém sedu či vykonat krátkou meditaci před buddhistickým oltářem.

Pro výstavu je připraven rovněž rozmanitý doprovodný program, který diváky seznámí nejen s tibetským uměním a náboženstvím, ale i kulturou či přírodními podmínkami. Posledně jmenované je totiž neoddelitelně spjato právě s konkrétními motivy v umělecké tvorbě. Přednášet zde budou domácí a zahraniční odborníci na téma tibetského buddhistického umění, filozofie a náboženství. Pro zájemce budou připraveny dva tématické filmové večery.

Termín výstavy: 16. října 2014 – 23. listopadu 2014

Kurátor výstavy: Mgr. Hynek Látal, Ph.D.

Doprovodný program k výstavě:

Obrazy osvícení. Tibetské umění v českých sbírkách

■ **čtvrtek 13. listopadu 2014, 19.00 hod.** MUDr. Radomír Růžička (Praha). »Dvacet let tibetského buddhismu v ČR«.

Filmové pátky:

■ **pátek 7. listopadu 2014, 19:30 hod.**

Himaláj – Karavana romantický, dobrodružný; Francie / Velká Británie / Švýcarsko / Nepál, 1999, 108 min

■ **pátek 21. listopadu 2014, 19:30 hod.** **Jogíní Tibetu** dokumentární; USA, 2002, 75 min

Otevírací doba: denně 9 – 18 hod.

Vstupné: rodinné 70 Kč, základní 50 Kč, studenti 30 Kč. e-mail: wortneruvdum@ajg.cz, www.ajg.cz

PANORAMA

Vstupenky možno rezervovat nebo zakoupit v pracovní dny od 8.00 – 10.00 hodin, nebo hodinu před začátkem představení. Rezervované vstupenky nutno vyzvednout nejpozději 30 minut před začátkem představení, poté budou uvolněny k prodeji!

■ **Středa a čtvrtek 5. a 6. listopadu – Zmizení Eleonor Rigbyové.** ON. USA 2014. Drama/ romantický
Režie: Ned Benson. 19.00 hod. Hrají: Jessica Chastain, Viola Davis, Ryan Eggold. *On se snaží opět spojit s milovanou ženou, ale odcizenou ženou...* Přístupný od 15 let – české titulky.

■ **Pátek 7. listopadu – Tři bratři.** ČR/ Dánsko – 2014. Pohádka/ rodinný. *Tři bratři se vydávají do světa na zkušenou, aby si našli nevěsty.* 18.00 hod. Hrají: Vojtěch Dyk, Tomáš Klus, Zdeněk Piškula, Miroslav Táborský. Režie: Zdeněk Svěrák.

■ **Sobota 8. listopadu – Kouzlo měsíčního svitu.** USA 2014. Romantický/ drama/ komedie.
Režie: Woody Allen. 19.00 hod. Hrají: Emma Stone, Colin Firth, Simon McBurney, Eileen Atkins. *Příběh z jižní Francie, kde iluzionista odhaluje podvod v bohaté rodině...* Přístupný od 12 let, české titulky.

■ **Čtvrtek 13. listopadu – Mikulášovy patálie na prázdninách.** Francie 2014. Komedie. Režie: Laurent Tirard. 18.00 hod. Hrají: Valérie Lemercier, Kad Merad, Francis Perrin. *Je tu konec školního roku a dlouho očekávané prázdniny jsou konečně tady...* Český dabing.

Představení pouze pro důchodce – vstup zdarma!

■ **Středa 19. listopadu – Duše jako kaviár.** ČR– 2004. Komedie/ drama. Režie: Milan Cieslar. 17.00 hod. Hrají: Tatiana Vilhelmová, Karolína Kaiserová, Jan Budař. *Mnoho příběhů a osudů různých osob, které až neočekávaně mají stejný osud...* Přístupný.

■ **Pátek 21. listopadu – Pohádkář.** ČR 2014. Romantický/ drama. Režie: Vladimír Michálek. 19.00 hod. Hrají: Jiří Macháček, Aňa Geislerová, Eva Herzigová, Matěj Hádek. *Žije ve světě svého velkého živého snu, v němž je tím, kým zrovna chce být...* Přístupný od 12 let.

DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ

■ **Neděle 2. listopadu – Příběhy zvířátek.** ČR 2013. Animovaný/ rodinný/ komedie. Pásmo 7 českých pohádek pro nejmenší diváky – vstup zdarma! 17.00 hod.

■ **Sobota 22. listopadu – Magické stříbro – hledání kouzelného rohu.** Norsko 2014. Pohádka. Režie: Roar Uthaug, Katarina Launing. 17.00 hod. Hrají: Sigve Boe, Kyre Hellum, Johan Tinus Lingren, Ane Viola Semb. *Princezna Modrá růže je skřítkem, který odděluje den od noci, které vyvolává magické stříbro...* Český dabing!

■ **Neděle 23. listopadu – Včelka Mája.** Austrálie/ SRN 2014. Pohádka. Režie: Alexs Stadermann, Simon Pickard. 17.00 hod. *Dlouho očekávané filmové zpracování včelky Máji a jejího kamaráda Vilika...* Český dabing!

■ **Neděle 30. listopadu – Tučňáci z Madagaskaru.** USA 2014. Pohádka. Režie: Eric Darnell, Simon J. Smith. 17.00 hod. *Skipper, Kowalski, Rico a Vojín – čtyři tučňáci z Madagaskaru přichází ve vlastním filmu...* Český dabing!

Komorní scéna

■ **Sobota 1. listopadu – Maribel a podivná rodina**

divadelní představení souboru Křížžáci Hluboká 19.00 hod. Sál KC Panorama
Předprodej vstupenek na divadelní představení Maribel a podivná rodina nově i v Infocentru na Hluboké (denně, kromě pondělí, od 9.00 – 18.00 hodin)

■ **Neděle 16. listopadu – Lampiónový průvod – 2.** okromá základní umělecká škola v Panoramě 16.00 hod. Na závěr ohňostroj – centrální parkoviště.

■ **Pátek a soboty 14. a 15. a 28. a 29. listopadu – Maribel a podivná rodina.** Komedie. Divadelní představení souboru Křížžáci Hluboká. 19.00 hod. Sál KC Panorama

■ **Středa 12. listopadu – Cestujeme po světě. Keňa a její zoo – založená rodinou Schwarzenberg.** 17.00 hod. Vyprávět bude Mgr. Martin Slaba. Sál KC Panorama

■ **Sobota 22. listopadu – Barevný svět Chelčického domova.** Výstava obrazů uživatelů Chelčického domova sv. Linharta, v. o. s. 15.00 hod. Chelčický domov poskytuje sociální službu »sociálně terapeutické dílny« pro dospělé s mentálním a tělesným postižením.

Připravujeme:

■ **Neděle 7. prosince – Adventní trh.** Nádvoří Knížecí dvůr. 9.00 - 16.00 hod. Lidová řemesla, vůně vánoc, kapři, občerstvení ad.

■ **Sobota 22. prosince Česká mše vánoční – Hej, mistře!** Orchestr Musica da camera, pěvecký sbor Perchta, dirigent – Petr Píša. 19.30 hod. Kateřina Chromčáková – soprán, Dagmar Volfová – alt, Pavel Chrástanský – tenor, Svatopluk Sem – bas.

Galerie Knížecí dvůr

Vánoční inspirace 2014

Kolektivní výstava – grafika, obrazy, keramika...

2. Soukromá základní umělecká škola České Budějovice, s. r. o., sídlící v KC Panorama, nabízí od listopadu **výuku KLAVIDÍRU.**

V případě zájmu a dotazů volejte paní učitelku Kateřinu MALÍKOVOU – telefon: 777 804 676

Město
Hluboká nad Vltavou

CO SE DĚJE NA HLUBOKÉ LISTOPAD 2014

listopad od 12:00	Výstava / Galerie Knížecí dvůr Vánoční inspirace 2014 - obrazy, grafika, keramika, sklo. Tel.: 387 965 710, galerie@knizecidvur.cz, www.knizecidvur.cz	16.11. 16:00	Lampionový průvod / KC Panorama Druhá soukromá základní umělecká škola, s.r.o., pobočka Hluboká nad Vltavou, zve malé i velké, sraz 15:30 pod KC Panorama (schodiště). Trasa: KC Panorama - zámek - zámecký park - ul. B.Němcové - centrální parkoviště. Na závěr proběhne za podpory manželů Pišových ohňostroj. Lampiony s sebou. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.2szuscb.cz
do 2.11.	Rybí speciality V rámci rybářských slavností výlov Múnického rybníka se koná týden rybích specialit. Ochutnejte čerstvé ryby v hlubockých hotelích, penzionech a restauracích: Hotel Štekl / Relaxační a regenerační centrum / Pension - Restaurace KA.PR Restaurace Hubert / Restaurace Lovecká chata / Pension Bezdrav / Hotel Podhrad Hotel Závís z Falkenštejna	19.11. 17:00	Kino pro důchodce - Duše jako kaviár / KC Panorama Mnoho příběhů a osudů různých osob, které mají neočekávaně stejný osud... Vstup zdarma. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
1.11. 14:00	Strašidelná Zoo / ZOO Hluboká Potkáte několik čarodějnic, přijďte ve strašidelných kostýmech a nezapomeňte si doma lampion. Celá akce bude ukončena lampionovým průvodem, který nás vyvede mimo zoo. Tel.: 387 002 219, info@zoo-ohrada.cz, www.zoohluboka.cz	20.11. 18:00	Den poezie / KC Panorama Próza, poezie hrou - na klasiky netradičně. A proto nás to baví - literární dramatické pásmo výstava koláží. Od 10:00 pro základní školy, od 18:00 pro důchodce. Tel.: 777 278 426, val.chroma@seznam.cz, www.cvcposkolak.webnode.cz
1.11. 18:00	Degustace vína / Hotel a restaurace Pelikán Purkarec Hotel a restaurace Pelikán Purkarec Vás zve na degustaci vína, zvěřinové hody, cimbálovou muziku Majerán. Vstupné 490,-, balíček s ubytováním 690,-. Tel.: 728 963 103, penzion-purkarec@seznam.cz, www.penzionpurkarec.cz	20.11. 9:30 a 17:00	Beseda / MC Hluboká nad Vltavou MC Hluboká nad Vltavou pořádá besedu s firmou HIPPI, dětská kojenecká výživa. Tel.: 725 240 219, mc.hlubokanadvltavou@seznam.cz, www.mc-hlubokanadvltavou.estranky.cz
2.11. 17:00	Kino pro děti / KC Panorama Příběhy zvířátek - pásmo 7 českých pohádek pro nejmenší diváky. Vstup zdarma. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz	20.11. od 10:00	Beaujolais Nouveau 2014 - mladá vína / Restaurace Hubert Svátek Beaujolais Nouveau se slaví od roku 1954. Tato oslava brzy překročí hranice Francie a dnes se slaví po celém světě. Beaujolais je víno francouzské a francouzská gastronomie je symbolem „dobrého žítí“. Je to víno jednoduché a veselé, celý svět se na něj každý rok těší. Tel.: 387 965 577, hubert.hluboka@seznam.cz, www.restauracehubert.cz
7 a 16.11. od 10:00	Svatomartinská husa / Restaurace Hubert Svatomartinská husa a mladá vína 2014 ochutnejte v restauraci Hubert. Tel.: 387 965 577, hubert.hluboka@seznam.cz, www.restauracehubert.cz	23.11. 8:30	Beaujolais Golf Open 2014 / Golfový klub Hluboká Golfový klub si Vás dovoluje pozvat na tradiční Beaujolais Golf Cup. Přijďte ochutnat mladé víno a další francouzské speciality v tomto sychravém počasí a zavzpomínejte na léto. Prosíme všechny, kteří se budou chtít zúčastnit, o závazné potvrzení účasti do 16.11. Tel.: 776 826 376, recepcie@golfklubok.cz, www.golfklubok.cz
8.11. od 18:30	Tatarákové hody / Hotel Bakalář Hovězí tatarák 150 g, podávaný s topinkami a česnekem za 119,-. Maso (roštěná) pochází z domácího chovu. Tel.: 730 585 463, lukas.janecky@seznam.cz, www.hotel-bakalar.cz	28-30.11. 8:30	Adventní - zážitkový - tvořivostní - herní víkend / Statek Výstěje Pro děti, mládež, rodiče, prarodiče a všechny ostatní zájemce. První adventní neděle je ta listopadová. Společně si vyrobíme originální adventní věnec, vlastní svíčku, vánoční ubrus... Děti přijde navštívit veselý čert Lupínek s nadílkou. Přijďte společně tvořit, hrát si a klidně užít předvánoční čas. Konkrétní program bude domluven dle složení účastnické skupiny a počasí. Účast je potřeba předem objednat. Účastnický poplatek 1.550,- (dospěláci i děti) zahrnuje program a materiál k programům, odborné instruktorské vedení, pro děti čertovskou nadílku, ubytování, stravu, základní pitný režim, pojištění. Tel.: 775 963 325, pudiska@volny.cz, www.statekvystice.cz
11.-16.11.	Svatomartinské menu / Hotel Štekl Cena při objednávce celého 4 chodového menu pouze 400 Kč. Tel.: 387 967 491, stekl@hotelstekl.cz, www.hotelstekl.cz	30.11. 16:00	Putování za Mikulášem / ZOO Hluboká V tento den se uskuteční již 7. ročník čertovského průvodu z náměstí v Hluboké nad Vltavou až k Loveckému zámku Ohrada. Na zlobivé si počíná opravdu velká tlupa čertů a ty hodné ochrání andělé. Jistě nebude chybět čertovský kočár, hraná pohádka a opravdové peklo. Tel.: 387 002 219, info@zoo-ohrada.cz, www.zoohluboka.cz
12.11. 14:00	Tradiční setkání důchodců / Hotel Parkhotel Již tradiční setkání důchodců v Hluboké nad Vltavou. MÚ Hluboká nad Vltavou, Tel.: 387 001 331, jozova@hluboka.cz		
12.11. 17:00	Cestujeme... / KC Panorama „Keňa a její Zoo - založená rodinou Schwarzenberg“. Vyprávět bude Mgr. Martin Slaba. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz		
13.11. 17:00	Lampionový průvod / MC Hluboká nad Vltavou Mateřské centrum Hluboká nad Vltavou pořádá lampionový průvod pro nejmenší. Tel.: 725 240 219, mc.hlubokanadvltavou@seznam.cz, www.mc-hlubokanadvltavou.estranky.cz		

Kalendář vychází každý měsíc. Informace o akcích prosím posílejte na email infocentrum@hluboka.cz, uzávěrka je vždy 25. v měsíci.